

37/1992 Sb.

VYHLÁŠKA

ministerstva spravedlnosti České republiky
ze dne 23. prosince 1991 o jednacím řádu
pro okresní a krajské soudy

Změna: 584/1992 Sb.

Změna: 194/1993 Sb.

Změna: 246/1995 Sb.

Změna: 278/1996 Sb.

Změna: 234/1997 Sb.

Změna: 482/2000 Sb.

Změna: 104/2002 Sb.

Změna: 268/2003 Sb.

Ministerstvo spravedlnosti České republiky stanoví podle § 62 odst. 2 zákona č. 335/1991 Sb. , o soudech a soudcích, podle § 391 a § 391a odst. 2 zákona č. 141/1961 Sb. , o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, podle § 374a a čl. III bodu 12 občanského soudního řádu č. 99/1963 Sb. , ve znění pozdějších předpisů, a § 71 písm. b) zákona č. 328/1991 Sb. , o konkursu a vyrovnání:

ČÁST PRVNÍ

Organizace práce u soudů

§ 1

Základy organizace

Základem vnitřního uspořádání soudů jsou soudní oddělení, která se vytvářejí pro jednotlivé senáty a samosoudce. Administrativní a jiné kancelářské práce pro jedno nebo více oddělení provádí soudní kancelář. Dále jsou zřízeny společné útvary vykonávající úkony pro celý soud.

§ 2

nadpis vypuštěn

(1) Při rozdělení věcí mezi jednotlivá soudní oddělení v rozvrhu práce

se v rozsahu, v jakém je soud příslušný na daném stupni v těchto věcech podle zákona jednat, a s přihlédnutím k personálnímu vybavení soudu, zajistí specializace soudních oddělení

a) na trestním úseku zejména v řízení ve věcech

1. mladistvých,
2. cizinců,
3. dopravní kriminality,
4. finanční a bankovní kriminality,
5. trestných činů vojenských;

b) na občanskoprávním úseku zejména v řízení ve věcech

1. péče o nezletilé,
2. dědických,
3. ochrany osobnosti,
4. nájmu bytu a nebytových prostor,
5. práv duševního a průmyslového vlastnictví,
6. obchodních,
7. obchodního rejstříku,
8. konkursu a vyrovnání,
9. ochrany hospodářské soutěže,
10. směnečných a šekových,
11. pracovněprávních,
12. výkonu rozhodnutí,
13. s cizím prvkem;

c) na úseku správního soudnictví.

(2) Na úřední desce soudu se uvede, kde je rozvrh práce na soudu uložen a v jakou dobu lze do něj nahlížet a činit z něj opisy a výpisy.

§ 2a

(1) Nemůže-li věc v určeném soudním oddělení projednat a rozhodnout žádný senát nebo samosoudce určený rozvrhem práce podle § 2, přidělí předseda soudu věc jinému senátu (samosoudci); obdobně postupuje, nemůže-li ve věci provést úkony žádný z vyšších soudních úředníků, soudních tajemníků nebo soudních vykonavatelů určených rozvrhem práce.

(2) Brání-li náhlá překážka nebo překážka krátkodobé povahy soudci nebo vyššímu soudnímu úředníku, soudnímu tajemníku, soudnímu vykonavateli anebo justičnímu čekateli provést ve věci jednotlivé úkony, určí předseda soudu, kdo místo něj potřebné úkony provede.

§ 3

Úkony mimo soudní budovu

(1) Má-li být některý úkon soudu vykonán mimo pracoviště soudu v budově státního orgánu nebo státního ústavu, zařízení, podniku nebo jiné právnické osoby, je nutno úkon předem dohodnout s jejich vedoucím.

(2) Ve vojenských objektech nebo v objektech ozbrojených sborů může soud vykonat úkon jen se svolením příslušného velitele.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 se neužije, jde-li o provedení důkazu ohledáním.

(4) Soudní úkony v budovách a místnostech těch osob, které používají diplomatické výsady a imunity, mohou být provedeny jen potud, pokud to připouští mezinárodní právo. O takových úkonech musí soud včas vyzoomět ministerstvo spravedlnosti České republiky (dále jen "ministerstvo") a ministerstvo zahraničních věcí a požádat je o vyslání zástupce k takovému úkonu.

ČÁST DRUHÁ

Vymezení úkolů

§ 4

Okruh soudních pracovníků

Úkoly výkonu soudnictví u okresních a krajských soudů plní soudci, přísedící, justiční čekatelé, vyšší soudní úředníci, soudní tajemníci, soudní

vykonavatelé a zaměstnanci odborného aparátu soudů.

§ 5

(1) Vyšší soudní úředníci, soudní tajemníci, soudní vykonavatelé a zaměstnanci odborného aparátu soudů jsou povinni zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech, o nichž se dozvěděli v souvislosti s výkonem soudnictví. Povinnost mlčenlivosti trvá i po skončení pracovního poměru.

(2) Povinnosti zachovávat mlčenlivost může vyššího soudního úředníka, soudního tajemníka, soudního vykonavatele a zaměstnance odborného aparátu zprostit předseda soudu.

§ 6

Jednoduché úkony konané justičními čekateli, soudními tajemníky a vedoucími soudní kanceláře

(1) Předseda soudu může pověřit justiční čekatele a soudní tajemníky, aby v trestních věcech samostatně vykonávali tyto jednoduché úkony vyhrazené podle zákonů o soudním řízení předsedovi senátu (samosoudci):

a) dožádání v jednoduchých věcech,

b) doručování soudních písemností osobám ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody a sepisování protokolu o tomto úkonu,

c) sepisování podání, včetně návrhů a opravných prostředků v jednoduchých věcech,

d) rozhodnutí o vrácení věci důležité pro trestní řízení po právní moci rozhodnutí ve věci samé,

e) rozhodnutí o povinnosti odsouzeného hradit náklady trestního řízení stanovené paušální částkou a náklady spojené s výkonem vazby, o povinnosti odsouzeného

k náhradě nákladů poškozeného a o povinnosti odsouzeného nahradit odměnu a hotové výdaje uhrazené ustanovenému obhájci státem,

f) opatření potřebná k výkonu trestu odnětí svobody,

g) rozhodnutí o zápočtu vazby a trestu,

h) opatření ve věcech výkonu trestu propadnutí majetku,

i) výzva k zaplacení peněžitého trestu nebo pořádkové pokuty a opatření související s prováděním výkonu rozhodnutí o nich,

j) opatření potřebná k výkonu jiných uložených trestů,

k) opatření k výkonu ochranného léčení, ochranné výchovy a zabránění věci,

l) zajišťování podkladů pro rozhodnutí o osvědčení při podmíněném odsouzení nebo o podmíněném zastavení trestního stíhání, podkladů v řízení o výkonu obecně prospěšných prací a podkladů potřebných k rozhodnutí o schválení narovnání, podkladů v řízení o podmíněném propuštění, o podmíněném upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti a od výkonu zbytku trestu zákazu pobytu, podkladů pro rozhodnutí o změně způsobu výkonu trestu odnětí svobody a zahlazení odsouzení,

m) vyrozumění o podmíněném propuštění a o zahlazení odsouzení,

n) podávání dalších dodatečných zpráv rejstříku trestů,

o) rozhodnutí o výši odměny ustanoveného obhájce a o znalečném a tlumočném,

p) účast při návštěvách obviněných ve vazbě,

q) kontrola korespondence obviněných.

(2) Předseda soudu může pověřit justiční čekatele a soudní tajemníky, aby ve věcech projednávaných v občanském soudním řízení samostatně vykonávali tyto jednoduché úkony příslušející podle zákonů o soudním řízení předsedovi senátu (samosoudci):

a) sepisování jednoduchých podání, včetně návrhů,

b) vyřizování dožádání v jednoduchých věcech s výjimkou dožádání ve styku s cizinou,

c) úkony při odstraňování vad podání podle § 43 občanského soudního řádu (dále jen "o. s. ř. "),

d) řízení o určení otcovství souhlasným prohlášením rodičů,

e) úkony při přípravě jednání podle § 114a o. s. ř. ,

f) vyžádání spisů správního orgánu podle § 250c odst. 1 o. s. ř. a doručení stejnopisu žaloby správnímu orgánu podle § 250c odst. 2 o. s. ř.

g) rozhodování o osvobození od soudních poplatků podle § 138 o. s. ř. , nejde-li o rozhodování při jednání,

h) rozhodování ve věcech soudních poplatků, nejde-li o rozhodování při jednání,

i) rozhodování o vrácení záloh složených v občanském soudním řízení,

j) rozhodování v řízení o návrzích na vydání platebního rozkazu, bylo-li výslovně vydání platebního rozkazu navrženo v žalobě,

k) úkony a rozhodování v řízení o dědictví, nejde-li o ustanovení správce dědictví nebo jeho části podle § 175e odst. 4 o. s. ř. , o

postup podle § 175k o. s. ř. , o přenechání předluženého dědictví věřitelům k úhradě dluhů podle § 175p odst. 1 o. s. ř. , o likvidaci dědictví podle § 175t o. s. ř. , o rozvrh výtěžku zpeněžení majetku zůstavitele podle § 175v o. s. ř. , o odnětí věci podle § 175zb o. s. ř. , o vrácení věci podle § 175zd o. s. ř. , o dědictví, jehož obecná cena je vyšší než 5 miliónů Kč, o dědictví, které se nachází v cizině, nebo o dědictví po zůstaviteli, který žil v cizině,

l) úkony ve věcech nezletilých, ve věcech určení, zda je třeba souhlasu rodičů dítěte k jeho osvojení, v opatrovnických věcech osob zbavených způsobilosti k právním úkonům a osob nepřítomných nebo neznámých, jakož i úkony v těchto věcech směřující k přípravě rozhodnutí soudce vydávaného bez jednání,

m) úkony a rozhodování v řízení o úschovách,

n) úkony a rozhodování v řízení o umořování listin,

o) vyřizování jednoduchých věcí obchodního rejstříku, nadačního rejstříku a rejstříku obecně prospěšných společností (dále jen "obchodní rejstřík"),

p) vydávání úředních opisů, výpisů nebo potvrzení,

q) úkony soudu podle § 260 odst. 2 o. s. ř. ,

r) úkony při prohlášení o majetku povinného s výjimkou postupu podle § 260e o. s. ř. ,

s) výkon rozhodnutí srážkami ze mzdy, příkázáním pohledávky nebo prodejem movitých věcí s výjimkou odkladu výkonu rozhodnutí podle § 266 o. s. ř. a zastavení výkonu rozhodnutí podle § 268 odst. 1 písm. g) a h) o. s. ř. ,

t) úkony v řízení konkursním a vyrovnacím s výjimkou jednání a s výjimkou usnesení

o prohlášení konkursu, zamítnutí návrhu na prohlášení konkursu, usnesení o zrušení konkursu a rozvrhového usnesení,

u) protesty směnek a šeků.

(3) Předseda soudu může pověřit justiční čekatele a soudní tajemníky, aby ve věcech projednávaných ve správním soudnictví samostatně vykonávali tyto jednoduché úkony příslušející podle zákonů o soudním řízení předsedovi senátu (samosoudci):

a) sepisování jednoduchých podání, včetně návrhů,

b) vyřizování dožádání v jednoduchých věcech s výjimkou dožádání ve styku s cizinou,

c) úkony při odstraňování vad podání, zejména výzvy k odstranění konkrétních vad a upozornění na následky spojené s jejich neodstraněním,

d) úkony při přípravě jednání,

e) doručení stejnopisu žaloby žalovanému a osobám zúčastněným na řízení, uložení žalovanému nebo jiným osobám anebo úřadům předložit ve stanovené lhůtě správní spisy a své vyjádření k žalobě nebo stanovisko k věci,

f) vyrozumění osob, které přicházejí v úvahu jako osoby zúčastněné na řízení, o probíhajícím řízení, poučení těchto osob o jejich právech a výzvy těmto osobám k oznámení, zda budou uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení,

g) zjišťování pobytu žalobce v řízení ve věcech azylu,

h) vydávání úředních opisů, výpisů nebo potvrzení.

(4) Soudní tajemníci a justiční čekatelé mohou na pověření předsedy soudu provádět v trestním řízení podle

pokynů předsedy senátu (samosoudce) i jiné úkony související s výkonem rozhodnutí.

(5) Předseda soudu může pověřit některé zaměstnance odborného aparátu nebo justiční čekatele, jestliže to považuje pro snížení pracovního zatížení soudců bez újmy kvality a hospodárnosti prací za účelné, aby vyhotovovali statistické listy a prováděli v určeném rozsahu další práce v oboru statistiky.

(6) Předseda soudu může pověřit justiční čekatele a soudní tajemníky, aby samostatně vykonávali úkony v jiné činnosti soudu podle § 352 o.s.ř.

(7) Předseda senátu (samosoudce), jemuž byla věc přikázána podle rozvrhu práce, dohlíží na to, aby úkony, které vykonává zaměstnanec tím pověřený podle odstavců 1 až 3 a 6, byly správně a včas prováděny.

(8) Oprávnění soudních tajemníků podle jiných předpisů není dotčeno.

(9) Vedoucí soudní kanceláře vykonávají vedle dalších úkolů uvedených v jiných ustanoveních samostatně zejména tyto práce:

a) sepisují do protokolu podání a ústní prohlášení účastníků řízení o udělení, odvolání nebo výpovědi plné moci, učiněná mimo jednání, a oznamují odvolání nebo výpověď plné moci účastníkům řízení,

b) přijímají do protokolu žádosti o osvobození od soudních poplatků (§ 138 o.s.ř.) a o ustanovení zástupce, byla-li žádost podána mimo jednání,

c) vyznačují doložku právní moci a doložku vykonatelnosti na stejnopisy rozhodnutí,

d) oznamují příslušnému katastrálnímu úřadu, že byl podán návrh na nařízení

výkonu rozhodnutí prodejem nemovitosti nebo návrh na nařízení výkonu rozhodnutí zřízením soudcovského zástavního práva na nemovitosti.

§ 7

Opravný prostředek proti rozhodnutí justičního čekatele nebo soudního tajemníka

(1) Proti rozhodnutí vydanému justičním čekatelem nebo soudním tajemníkem ve věcech uvedených v § 6 odst. 1 až 4 lze podat opravný prostředek za stejných podmínek jako proti rozhodnutí předsedy senátu (samosoudce). Podaný opravný prostředek se však předloží nejprve předsedovi senátu (samosoudci), který o něm v občanskoprávních a obchodních věcech rozhodne, má-li za to, že se mu má zcela vyhovět (§ 374 odst. 3 o.s.ř.), v trestních věcech, má-li za to, že se má vyhovět a nedotkne-li se změna původního rozhodnutí práv jiné strany trestního řízení [§ 146 odst. 1 trestního řádu (dále jen "tr. ř.")], jinak jej předloží soudu druhého stupně, aby o něm rozhodl.

(2) Rozhodne-li předseda senátu (samosoudce) o opravném prostředku sám, považuje se i jeho rozhodnutí za rozhodnutí soudu prvního stupně; proti němu přísluší opravný prostředek podle obecných ustanovení o řízení před soudy.

ČÁST TŘETÍ

Nahlížení do soudních spisů a do obchodního rejstříku

§ 8

Do soudního spisu nebo obchodního rejstříku lze u soudu nahlížet a pořizovat z nich opisy a výpisy v úředních hodinách pod dozorem pověřeného zaměstnance soudu. Místnosti k tomu určené musí být zřetelně označeny a uvedeny na orientační tabuli soudu.

ČÁST ČTVRTÁ

Příprava jednání, jednání a další úkony soudu

§ 9

Předložení stejnopisů účastníky

V občanském soudním řízení mohou účastníci pro urychlené vyřízení věci předložit soudu současně s podáním též vyhotovení a potřebné stejnopisy rozhodnutí, jehož vydání navrhují a které má soud vydat bez slyšení účastníků. Tato vyhotovení soud po případném doplnění využije k vydání rozhodnutí.

§ 10

Seznam projednávaných věcí

Vedoucí soudní kanceláře učiní opatření, aby seznam všech věcí, v nichž je nařízeno jednání, hlavní líčení nebo veřejné zasedání na týž den nebo v nichž bude vyhlášen rozsudek, byl vyvěšen na dveřích jednacích síně. V seznamu se uvedou příslušné soudní oddělení, jméno, příjmení a akademické tituly členů senátu (samosoudce), spisová značka, jména a příjmení účastníků nebo obžalovaných a doba jednání.

Důstojnost soudního jednání

§ 11

(1) Před zahájením jednání vyvolá zapisovatel přede dveřmi jednacích síně hlasitě a srozumitelně věc, která bude projednávána. Zároveň předběžně zjistí, zda se dostavily osoby, které byly k jednání obeslány a vyzve je ke vstupu do jednacích síně. Vyvolání věci tímto způsobem může být nahrazeno vhodným technickým zařízením. Není přípustné, aby se kromě soudních osob někdo další zdržoval v jednacích síních před vyvoláním věci.

(2) Před zahájením jednání se na místech určených v jednacích síních pro členy senátu (samosoudce) a zapisovatele viditelně umístí štítky uvádějící jména, příjmení a akademické tituly soudců a přísedících, kteří věc projednají, a jméno a příjmení zapisovatele a ponechají se tam po celou dobu jednání.

(3) Do jednacích síně se vstupuje s nepokrytou hlavou; to se nevztahuje na příslušníky ozbrojených sborů ve službě a na ženy.

§ 12

(1) Při použití svěracích pout, předváděcích řetízků a dalších donucovacích prostředků předváděných osob se orgány Vězeňské služby řídí zvláštními předpisy.

(2) Po dobu přítomnosti v jednacích síních se předvedeným donucovacími prostředky snímají. Ponechat, případně je znovu přiložit, lze jen na pokyn předsedy senátu (samosoudce). Při rozhodování o takovém opatření zváží předseda senátu (samosoudce) zejména, zda podle dostupných informací o předváděném je dáno důvodné podezření z pokusu o útěk, napadení přítomných osob nebo jiného násilného jednání. Ponechání nebo znovu přiložení donucovacích prostředků se uvede v protokolu o jednání.

§ 13

(1) Při příchodu nebo odchodu senátu (samosoudce) povstanou osoby přítomné v jednacích síních. Jestliže není k dispozici poradní síň, musí být soudní osoby v úředním oděvu a na svých místech již při vyvolání věci.

(2) K senátu (samosoudci) se mluví jen ve stoje. Předseda senátu (samosoudce) však může dovolit osobám, jejichž věk nebo zdravotní stav to odůvodňuje, aby při přednesech i výpovědi seděly.

(3) Ve stoje vyslechnou všichni přítomní, včetně soudních osob, vyhlášení výroku rozsudku. Jinak během jednání sedí všichni přítomní včetně soudních osob na svých místech.

(4) Klást otázky a vyjadřovat se lze jen se souhlasem nebo na pokyn předsedy senátu (samosoudce).

(5) Slovní projevy soudců i ostatních osob, kterým bylo uděleno slovo, musí být hlasité a srozumitelné.

(6) Osoby přítomné v jednacích síních jsou povinny zdržet se všeho, co by mohlo narušit průběh soudního jednání, včetně projevování souhlasu nebo nesouhlasu s průběhem jednání, výpovědí osob, s vyhlášenými rozhodnutími aj.

(7) Účastníky a jejich zástupcům nebo zmocněncům je třeba umožnit, aby se v průběhu soudního jednání navzájem poradili o svých stanoviscích a návrzích. Za tím účelem je možno jednání na přiměřenou dobu přerušit.

(8) Kouření nebo požívání jídel a nápojů v jednacích síních je zakázáno.

§ 14

(1) V jednacích síních se všem, s výjimkou osob mladších patnácti let, vyká.

(2) Soudní osoby i ostatní přítomné osoby se vzájemně oslovují "pane-paní-slečno", s připojením funkce či procesního postavení, ve kterém oslovený vystupuje, nebo jeho akademického titulu. Pouze osoby mladší patnácti let, lze oslovit, jeví-li se to účelným pro překonání jejich ostychu, jen jménem.

(3) V případě, že je nezbytné rozlišit osoby se stejným procesním postavením, lze oslovení podle

předchozího odstavce doplnit i příjmením konkrétní osoby.

§ 15

(1) Před vyhlášením rozhodnutí se senát odebere do poradní síně. Není-li k dispozici poradní síň, vyzve předseda senátu přítomné, aby jednacím síním se všemi svými věcmi opustili.

(2) Před návratem soudu z poradní síně zařídí zapisovatel, aby účastníci jednání zaujali opět svá místa v jednacích síních. Konala-li se porada přímo v jednacích síních, vyzve zapisovatel po skončení porady účastníky k návratu do jednacích síní, případně se k výzvě využije vhodné technické zařízení.

(3) Obdobně jako senát může postupovat i samosoudce.

§ 16

(1) Před vyhlášením rozsudku vyzve předseda senátu (samosoudce) přítomné, aby povstali. Sám vyhláší rozsudek až do konce výrokové části rovněž ve stoje, důstojným způsobem, plynule a hlasitě.

(2) Po vyhlášení výrokové části rozsudku vyzve předseda senátu (samosoudce) přítomné, aby usedli, a sám, rovněž vsedě, rozsudek odůvodní, poučí účastníky o odvolání (dovolání) a o možnosti výkonu rozhodnutí a zpravidla účastníky vyzve, aby se vyjádřili, zda se vzdávají odvolání proti vyhlášenému rozsudku. Jde-li o správní soudnictví, předseda senátu (samosoudce) poučí účastníky a osoby zúčastněné na řízení o kasační stížnosti a možnosti výkonu rozhodnutí. Jde-li o trestní řízení, poučí předseda senátu oprávněné osoby o odvolání a vyzve je, aby se vyjádřily, zda se vzdávají práva odvolání proti vyhlášenému rozsudku nebo zda odvolání podávají anebo zda si ponechávají

zákonnou lhůtu k případnému podání odvolání po doručení písemného vyhotovení rozsudku; jde-li o rozhodnutí, proti kterému je přípustné dovolání, poučí oprávněné osoby v rozsahu stanoveném zákonem.

(3) Obdobně se postupuje i při vyhlásování usnesení s tím rozdílem, že se celé usnesení vyhláší vsedě a že usnesení o vedení řízení nemusí být odůvodněno.

(4) Po úplném vyčerpání obsahu jednání prohlásí předseda senátu (samosoudce) jednání za skončené a vyzve přítomné, aby se vzdálili z jednací síně.

§ 17

(1) Jestliže je veřejnost vyloučena, oznámí se takové rozhodnutí senátu (samosoudce) zřetelně na dveřích jednací síně zároveň se zákazem vstupu nepozvaným osobám.

(2) Jestliže lze očekávat, že občané projeví o projednání některé věci větší zájem, učiní předseda senátu (samosoudce) za součinnosti správy soudu opatření k důstojnému průběhu jednání. Zejména nařídí projednání věci do vhodné jednací síně s přihlédnutím k rozsahu předpokládaného zájmu i možnostem soudu.

Některé další úkony soudu

§ 18

Přibrání tlumočnicka

Ustanoví-li soud tlumočnicka, může být tlumočnick zároveň zapisovatelem. Tato okolnost se poznamená v protokolu.

§ 19

Předvolání některých osob k soudu

(1) Vojáci v činné službě se k soudu předvolávají prostřednictvím jejich

velitele. Není-li znám útvar, ve kterém voják koná službu, předvolává se prostřednictvím příslušné územní vojenské správy.

(2) Osoba ve výkonu trestu odnětí svobody nebo ve vazbě se předvolává a předvádí prostřednictvím příslušného orgánu Vězeňské služby. Je-li předvolaná osoba ve vazbě v jiné věci, je třeba k žádosti připojit písemný souhlas příslušného orgánu činného v trestním řízení s předvedením.

(3) Osoba v ústavní péči, která v ní byla umístěna bez svého souhlasu nebo která je v ní z důvodů, pro něž by mohla být umístěna i bez svého souhlasu, se předvolává prostřednictvím ústavu (zdravotnického zařízení), který také zajistí její předvedení. Vyžaduje-li to bezpečnost zaměstnanců ústavu (zdravotnického zařízení), učiní ústav (zdravotnické zařízení) sám opatření, aby byla při předvedení osoby v ústavní péči zajištěna bezpečnost jeho zaměstnanců.

§ 20

Úkony soudu při přípravě jednání

(1) Ukazuje-li se, že postupem podle § 114a odst. 2 písm. a) až c) o. s. ř. nemůže být jednání připraveno tak, aby bylo možné věc rozhodnout při jediném jednání, může předseda senátu (samosoudce) předvolat všechny účastníky řízení a jejich zástupce nebo zmocněnce k soudu, poskytnout jim potřebná poučení a vyzvat je, aby splnili své procesní povinnosti, zejména aby do protokolu doplnili svá dosavadní skutková tvrzení a návrhy na provedení důkazů, popřípadě může účastníky předběžně vyslechnout, vyžádat zprávy o skutečnostech, které mají význam pro řízení a rozhodnutí, ustanovit znalce a provést i jiná podobná opatření.

(2) Nebrání-li tomu důležité důvody, předseda senátu (samosoudce) při nařízení hlavního líčení nebo veřejného

zasedání v trestních věcech přihlíží k požadavku státního zástupce, který před podáním obžaloby vykonával dozor nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení, aby se mohl osobně zúčastnit projednávání věci před soudem. Obdobně přihlíží k odůvodněnému požadavku obhájce.

§ 21

Protokoly v řízení před soudem

(1) Protokol o jednání se diktuje hlasitě, aby přítomní diktované znění slyšeli, pokud zákon nepřipouští jiný postup. 2) Předseda senátu (samosoudce) může vyslychanému, zejména jde-li o znalce, dovolit, aby svou výpověď do protokolu nadiktoval. Tato okolnost se zaznamená v protokolu nebo uvede do zvukového záznamu, pokud se protokol pořizuje následně podle takového záznamu. O úplnost a srozumitelnost zvukového záznamu dbá vyšší soudní úředník nebo protokolující úředník.

(2) Pokud to zákony o řízení před soudem připouštějí, může být protokol o jednání vyhotoven podle nahlas diktovaného znění těsnopisem nebo záznamovou technikou; o tom se k protokolu připojí doložka, v níž se uvede jméno a příjmení zaměstnance, který protokol podle záznamu vyhotovil. Předseda senátu (samosoudce) a v případech, kdy tak stanoví zákon, jiná osoba odpovědná za správnost a úplnost protokolace, jsou povinni ověřit, zda obsah vyhotoveného protokolu je totožný s obsahem záznamu a správnost vyhotovení protokolu potvrdí svým podpisem. Pokud zákony o řízení před soudem nestanoví jinak, není třeba záznam uchovávat. Je-li protokol o jednání vyhotoven tímto způsobem, lze upustit od přítomnosti zapisovatele při jednání, s výjimkou hlavního líčení, veřejného a neveřejného zasedání.

(3) Byl-li při jednání, o němž je pořizován protokol podle odstavce 2, uzavřen smír, dohoda rodičů o výchově a výživě nezletilého dítěte, dohoda o styku s nezletilým dítětem, dohoda o vypořádání dědictví nebo dohoda o přenechání předluženého dědictví k úhradě dluhů, nadiktuje předseda senátu jeho znění do záznamu. Zároveň musí být při jednání vyhotovena příloha protokolu o jednání, která obsahuje označení soudu, spisovou značku projednávané věci, datum, úplné znění smíru nebo dohody a podpisy předsedy senátu (samosoudce), účastníků smíru nebo dohody a zapisovatele, pokud byl k jejímu vyhotovení přizván. Příloha se po přepisu protokolu o jednání k němu trvale připojí.

(4) Uzná-li při jednání, o němž je pořizován protokol podle odstavce 2, žalovaný zcela nebo zčásti nárok nebo základ nároku, který je proti němu žalobou uplatňován, nadiktuje předseda senátu obsah uznávacího prohlášení do záznamu. Zároveň musí být při jednání vyhotovena příloha protokolu o jednání, která obsahuje označení soudu, spisovou značku projednávané věci, datum, úplné znění uznávacího prohlášení žalovaného a podpisy předsedy senátu (samosoudce), žalovaného a zapisovatele, pokud byl k jejímu vyhotovení přizván. Příloha se po přepisu protokolu o jednání k němu trvale připojí.

(5) Není-li poradě o hlasování přítomen zapisovatel, sepíše a zalepí protokol o hlasování předseda senátu nebo jím pověřený člen senátu; v protokolu se vyznačí, kdo jej sepsal a podepíše jej všichni členové senátu.

(6) Protokol se zapisuje v českém jazyce. Záleží-li na doslovném znění výpovědi toho, kdo nevypovídá v českém jazyce, zapíše zapisovatel nebo tlumočnick její příslušnou část pokud možno také v jazyce, jímž vyslychaný vypovídal.

(7) Protokol o hlasování smí otevřít jen předseda nebo člen senátu, který jedná o opravném prostředku podaném proti rozhodnutí, o jehož přijetí byl protokol vyhotoven. Po nahlédnutí musí být protokol o hlasování ihned zalepen a opatřen otiskem kulatého úředního razítka soudu, u něhož byl otevřen, a podpisem soudce, který tyto úkony provedl.

(8) Protokol o hlasování se neseписuje, jde-li o jednoduchá rozhodnutí, na kterých se senát usnesl jednomyslně a kterým předcházela porada pouze v jednacím síni bez přerušení jednání; v protokole o jednání se v takovém případě poznamená, že usnesení bylo učiněno bez přerušení jednání.

(9) O poučení, které je povinen předseda senátu (samosoudce) poskytnout k zajištění tajnosti utajovaných skutečností podle zvláštního zákona 1) a o trestních následcích porušení tajnosti utajovaných skutečností, se sepíše zvláštní protokol, a jde-li o trestní řízení, učiní záznam do protokolu; postup podle odstavce 2 je vyloučen. Protokol nebo záznam musí obsahovat rovněž jména a příjmení, povolání, zaměstnavatele a bydliště všech osob, kterým bylo poučení poskytnuto. Protokol podepíše předseda senátu (samosoudce), poučené osoby a zapisovatel, který byl k jeho vyhotovení přizván.

§ 22

Použití úředního razítka

Otiskem kulatého úředního razítka opatřuje soud zejména opisy (stejnopisy) vyhotovení soudních rozhodnutí, listiny o pověření výchovou a zastupováním nezletilého, o ustanovení opatrovníkem nebo poručníkem, úřední potvrzení (vysvědčení), nařízení výkonu trestu a ochranných opatření, příkaz k zatčení, příkaz k přijetí do vazby a příkaz k propuštění z vazby nebo z výkonu trestu odnětí svobody, žádost o vypátrání pobytu

osob, opatření o ustanovení obhájce, jakož i všechny písemnosti určené pro soudy nebo jiné orgány v cizině.

§ 23

Vyznačení právní moci

Jakmile soudce zjistí, že rozhodnutí nabylo právní moci, zaznamená to na vyhotoveném rozhodnutí založeném ve spise s uvedením dne, kdy nastala právní moc, a připojí svůj čitelný podpis a datum vyznačení. Nabylo-li rozhodnutí právní moci jen zčásti, je to nutno v záznamu přesně vyjádřit. Když byl podán návrh na doplnění rozsudku, není to na překážku tomu, aby byla vyznačena právní moc rozhodnutí.

§ 24

Doložka o právní moci a vykonatelnosti rozhodnutí

(1) Na žádost toho, komu byl stejnopis rozhodnutí doručen dříve než rozhodnutí nabylo právní moci, vyznačí soud na předloženém stejnopisu rozhodnutí doložku o právní moci.

(2) Na žádost toho, komu byl doručen stejnopis rozhodnutí, vyznačí soud na předloženém rozhodnutí doložku vykonatelnosti rozhodnutí.

(3) Podání návrhu na doplnění rozsudku není na překážku připojení doložky o právní moci a doložky vykonatelnosti rozhodnutí.

§ 25

Stejnopis podání

(1) Písemná podání je nutno předložit soudu v tolika stejnopisech, kolik je jich třeba, aby po jednom stejnopisu mohl dostat soud a každý, komu se mají tyto písemnosti doručit.

(2) Nepředloží-li účastník v občanském soudním řízení nebo ve

správním soudnictví ve stanovené lhůtě potřebný počet stejnopisů písemného podání, ačkoliv byl k tomu vyzván, vyhotoví tyto stejnopisy soud a účastníku vyměří soudní poplatek podle zvláštního zákona 1a); na to musí být účastník ve výzvě upozorněn.

§ 26

Rekonstrukce spisu

(1) Spisy, které byly zcela nebo zčásti zničeny nebo se ztratily, rekonstruuje, jestliže je to třeba, na návrh nebo bez návrhu podle záznamů v rejstřících a jiných evidenčních pomůckách soud, který ve věci konal řízení v prvním stupni. O tom pořídí záznam, v němž vyznačí den podání návrhu, data všech jednání, data rozhodnutí ve věci, údaj, zda byl, kým byl a kdy byl podán opravný prostředek a způsob jeho vyřízení. Údaje o soudních poplatcích se nevyznačují.

(2) Soud pořídí ověřené opisy stejnopisů vyhotoveného rozhodnutí nebo jiných písemností, které má sám, nebo které si vyžádá od jiného soudu nebo jiného státního orgánu. Na ověřených opisech stejnopisů připojí doložku, že opis nahrazuje zničenou nebo ztracenou listinu. Za tím účelem může uložit účastníkům, jejich zástupcům a třetím osobám, aby předložili stejnopisy podání, opisy rozhodnutí a jiné písemnosti; tyto listiny soud po opatření ověřeného opisu vrátí.

(3) Nestačí-li prostředky uvedené v odstavci 2, soud provede potřebná šetření, zejména za účelem osvědčení toho, jak výpovědi byly protokolovány, vyslechne osoby, jež byly vyslechnuty jako účastníci, svědci, znalci, popřípadě provede jiná osvědčení a výsledek těchto šetření zachytí v protokolu o rekonstrukci. Protokolem o rekonstrukci se nahrazují listiny, zejména různá podání, protokoly o jednání a přílohy. Opis protokolu o rekonstrukci se doručí známým účastníkům. Vznese-li

účastníci námitky proti znění protokolu, soud je k němu připojí.

§ 27

Vydávání úředních potvrzení

Předseda senátu (samosoudce) může na žádost těch, kteří to potřebují k uplatnění nebo hájení svých práv, vydat úřední potvrzení o skutečnostech známých ze spisu, popřípadě opis některé písemnosti po zaplacení soudního poplatku.

§ 28

Vyžadování součinnosti

(1) Soudy jsou oprávněny vyžadovat od orgánů obcí, okresních úřadů, orgánů policie i od jiných orgánů a právnických a fyzických osob součinnost při plnění svých úkolů, a to zejména sdělování skutečností, které mají význam pro soudní řízení a rozhodování (§ 8 tr. ř. , § 128 o.s.ř.).

(2) Od orgánů obcí a okresních úřadů lze vyžadovat zejména zprávy o chování, majetkových a sociálních poměrech obviněného a účastníků řízení, zprávy o tom, zda odsouzený řádně vykonává trest obecně prospěšných prací, a zprávy o poměrech mladistvého, které mají podklad ve vlastních poznatcích těchto orgánů.

(3) Od orgánů policie mohou soudy vyžadovat zejména zprávy o chování obviněného a účastníků řízení, o chování podmíněně odsouzeného a podmíněně propuštěného z výkonu trestu odnětí svobody ve stanovené zkušební době a o chování odsouzeného pro účely rozhodnutí o zahlazení odsouzení a o pobytu a zaměstnání osob. Je-li toho třeba, orgány policie na žádost soudu provádějí pátrání po pobytu osoby.

(4) Od zaměstnavatelů mohou soudy vyžadovat zprávy o chování jejich pracovníků v zaměstnání a o jejich

výdělkových poměrech, nebo i o dalších skutečnostech, pokud je toho třeba k soudnímu řízení a rozhodnutí.

ČÁST PÁTÁ

Doručování

§ 28a

Doručování při jednání nebo jiném soudním úkonu

(1) Doručuje-li soud písemnost při jednání nebo při jiném soudním úkonu, uvede se to v protokolu o jednání nebo v protokolu, který byl sepsán o jiném soudním úkonu.

(2) V protokolu musí být uvedeno, kdo doručení provedl, jaká písemnost byla doručena a jak byla zjištěna totožnost adresáta nebo toho, kdo jemu určenou písemnost převzal. Protokol podepíše ten, kdo doručení provedl, a adresát, popřípadě ten, kdo za něho písemnost převzal.

§ 28b

Doručování mimo úkony soudu

(1) Nebyla-li písemnost doručena při jednání nebo při jiném soudním úkonu, odevzdá se k doručení soudním doručovatelem nebo orgány justiční stráže nebo prostřednictvím soudního exekutora, držitele poštovní licence anebo policejního orgánu (dále jen "doručovatel").

(2) Doručování písemností prostřednictvím ministerstva upravují zvláštní právní předpisy.

(3) Případy, v nichž lze písemnost doručit prostřednictvím policejního orgánu, stanoví zvláštní právní předpisy.

§ 28c

(1) Je-li pro řízení před soudem třeba doklad o doručení písemnosti,

odevzdá soudní oddělení písemnost k doručení soudnímu doručovateli, orgánu justiční stráže, soudnímu exekutorovi nebo policejnímu orgánu s tím, aby její doručení bylo vyznačeno na doručence, kterou k ní připojí. Odevzdá-li se písemnost k doručení prostřednictvím držitele poštovní licence, podá soud u držitele poštovní licence písemnost jako zásilku s doručenkou.

(2) Má-li být písemnost doručena do vlastních rukou, vyznačí se na doručence poznámka "do vlastních rukou". Je-li vyloučeno náhradní doručení, vyznačí se na doručence též poznámka "náhradní doručení vyloučeno". Má-li být na doručence uvedena též hodina a minuta doručení, vyznačí se na doručence poznámka "přesný čas doručení".

(3) Právníkům osobám, státním orgánům, státu, advokátům, notářům, zástupcům notáře, náhradníkovi notáře, obcím a vyšším územně samosprávným celkům se doručuje mimo dny pracovního klidu a zpravidla v době od 9 do 15 hodin. Doručování fyzickým osobám doručovatel provádí mimo dny pracovního klidu a zpravidla v době od 15 do 22 hodin; v odůvodněných případech jim mohou být písemnosti doručovány i ve dnech pracovního klidu.

§ 28d

(1) Není-li dále stanoveno jinak, musí doručenka obsahovat označení doručované písemnosti, den doručení, jméno doručovatele a jeho podpis, popřípadě též úřední razítko, jméno osoby, která písemnost převzala, a její podpis.

(2) Při doručení usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí příkázáním pohledávky z účtu u peněžního ústavu, příkázáním jiných peněžitých pohledávek a postižením jiných majetkových práv se na doručence vyznačí také hodina a minuta doručení.

(3) Byla-li písemnost uložena, musí doručka obsahovat označení doručované písemnosti, jméno doručovatele a jeho podpis, popřípadě též úřední razítko a den uložení.

(4) Odepřel-li adresát, popřípadě osoba oprávněná za něj písemnost převzít, písemnost přijmout, musí doručka obsahovat označení doručované písemnosti, jméno doručovatele a jeho podpis, popřípadě též úřední razítko, den, v němž bylo přijetí písemnosti odepřeno, a údaj o tom, že bylo poskytnuto poučení o následcích odepření přijetí písemnosti (§ 50 o. s. ř. , § 64a odst. 2 tr. ř.). Na doručence se též uvede, čím bylo odepření přijetí písemnosti odůvodněno.

§ 28e

(1) Fyzické osobě lze písemnost doručit nejen v určeném místě doručení, ale i na kterékoliv jiné známé adrese nebo kdekoliv bude zastížena.

(2) Nebyla-li fyzická osoba nebo právnická osoba v místě doručování zastížena, provede doručovatel způsobem v místě obvyklým šetření, zda se tam zdržuje; výsledek šetření stručně uvede na doručence nebo na zásilce. Zjistí-li doručovatel, že se fyzická osoba nebo právnická osoba v místě doručování nezdržuje a že není známa jiná adresa nebo jiné místo doručení, vrátí písemnost se zprávou o tom soudu.

(3) Jestliže adresát nebyl zastížena a náhradní doručení písemnosti je podle vyznačené poznámky nepřípustné, vrátí doručovatel písemnost se zprávou o tom soudu.

§ 28f

(1) Doručovatel písemnost uloží, jestliže

a) fyzická osoba nebyla v místě doručení zastížena, ačkoliv se tam zdržuje, a

doručení nebylo možné provést na jiném místě nebo jiné osobě, jde-li o doručování podle § 46 o. s. ř. ,

b) právnická osoba se v určeném místě doručování zdržuje, avšak nebyl zastížena nikdo, kdo by byl za ni oprávněn písemnost převzít, jde-li o doručování podle § 47 o. s. ř. ,

c) v určeném místě doručování nebyl zastížena advokát a ani jiná osoba, která by byla oprávněna za něj písemnost převzít, jde-li o doručování podle § 48b o. s. ř. ,

d) v určeném místě doručování nebyl zastížena notář, zástupce notáře nebo náhradník notáře a ani jiná osoba, která by byla oprávněna za něj písemnost převzít, jde-li o doručování podle § 48c o. s. ř.

(2) Uloží-li doručovatel písemnost, zanechá v místě doručování adresátu výzvu, aby si písemnost vyzvedl. Výzva musí obsahovat údaj o tom, kdo je adresátem, označení doručované písemnosti, u koho, kde a v který den byla písemnost uložena a do kdy a v jaké době si může písemnost vyzvednout.

(3) Vyzvedne-li si písemnost adresát, popřípadě osoba oprávněná za něj písemnost převzít, uvede se na doručence též jméno toho, kdo mu písemnost předal, a jeho podpis, popřípadě též úřední razítko, jméno osoby, která písemnost převzala, a její podpis. V případě, že písemnost byla vyzvednuta až po uplynutí dne, kterým se považuje za doručenu, poskytne se osobě, která písemnost převzala, poučení o tom, kterým dnem se písemnost považuje za doručenu.

(4) Nevyzvedne-li si písemnost adresát, popřípadě osoba oprávněná za něj písemnost převzít, do 5 dnů ode dne, kdy se zásilka považuje za doručenu, vrátí se písemnost soudu do soudního oddělení, které ji odevzdalo k doručení.

§ 28g

Doručování v některých zvláštních případech

(1) Osobám ve výkonu trestu odnětí svobody nebo ve vazbě písemnosti doručuje soudní doručovatel nebo orgán justiční stráže. Umožňuje-li to povaha doručované písemnosti, může soud požádat o doručení příslušný orgán Vězeňské služby. Zvláštní předpisy stanoví, kdy se doručení těmto osobám provede prostřednictvím příslušného policejního orgánu.

(2) Osobám, které jsou umístěny v zařízeních pro výkon ústavní nebo ochranné výchovy, lze písemnosti doručit také prostřednictvím příslušného ústavu.

(3) Písemnost určená tomu, kdo požívá diplomatické výsady a imunity, nebo tomu, kdo je v jeho bytě, anebo komu má být písemnost doručena v budově nebo místnosti chráněné diplomatickou imunitou, předloží se ministerstvu k dalšímu opatření.

(4) Není-li možné doručit písemnost vojákům v činné službě jinak, doručí se prostřednictvím příslušné územní vojenské správy.

(5) Není-li možné doručit písemnost policistovi jinak, doručí se prostřednictvím Ministerstva vnitra.

ČÁST ŠESTÁ

Náhrada nutných výdajů osobám zúčastněným na řízení

§ 29

(1) K hotovým výdajům účastníka náleží jízdné, stravné a nocležné.

(2) Podklady pro výpočet ztráty na výděleku účastníka, který je v pracovním poměru nebo v poměru obdobném

pracovnímu poměru nebo pracovnímu vztahu, tvoří průměrný výděleek vypočtený podle zvláštního předpisu. 3) Vyšší průměrného výděleku prokáže účastník potvrzením zaměstnavatele, u něhož pracuje, kde je uvedeno, zda a jakou částku zaměstnavatel srazí za dobu nepřítomnosti v práci, a zda účastník může nastoupit do práce na zbytek směny.

(3) U účastníka, který není v pracovním poměru nebo v poměru obdobném pracovnímu poměru, je však výdělečně činný, podklad pro výpočet náhrady za ztrátu na výděleku tvoří částka, vypočtená ze základu daně z příjmů fyzických osob, 4) dělená počtem pracovních hodin stanovených zvláštním předpisem 5) připadajících na týž kalendářní rok. Vyšší základu daně z příjmů fyzických osob prokazuje účastník posledním platebním výměrem orgánu vykonávajícího správu daně, jež předcházela dni, kdy je nárok na náhradu uplatňován; pokud nelze vyšší ztráty na výděleku tímto způsobem prokázat, přísluší účastníku náhrada za ztrátu na výděleku v částce 17 Kčs za hodinu, nejvýše však 136 Kčs za jeden den.

(4) Potřebuje-li účastník stížený těžkou tělesnou chorobou nebo vadou nebo v jiných závažných případech průvodce, tvoří nutná vydání průvodce a jeho ušlý výděleek součást nákladů řízení účastníka.

§ 30

(1) Nárok na jízdné má jen účastník, který nebydlí nebo nepracuje v místě, kde se řízení koná, nebo je předvolán z místa, kde se dočasně zdržuje.

(2) Účastníku se hradí skutečné, účelné a hospodárné cestovní výdaje veřejným hromadným dopravním prostředkem. Použil-li účastník vlastního motorového vozidla, poskytne se mu náhrada podle zvláštního právního předpisu. 6)

§ 31

(1) Jestliže účastník použil ještě také místního veřejného hromadného dopravního prostředku, hradí se mu i místní přepravné.

(2) Místní přepravné se hradí i účastníku, který bydlí nebo pracuje v místě, kde se řízení koná, jestliže použil místního veřejného hromadného dopravního prostředku.

§ 32

Stravné a nocležné náleží účastníku podle zvláštního právního předpisu. 6)

§ 33

(1) Pro určení výše náhrady nutných výdajů a náhrady ztráty na výdělků a pro určení nákladů zákonného zástupce účastníka nebo jeho zástupce, který není advokátem nebo komerčním právníkem, pro určení nákladů opatrovníka ustanoveného účastníku, pro určení nákladů nutného průvodce (§ 29 odst. 4), jakož i pro určení výše svědečného užije se ustanovení § 29 až § 32 obdobně.

(2) O náhradách poskytovaných znalcům a tlumočnickům platí zvláštní předpisy.

ČÁST SEDMÁ

Konkursní řízení

§ 34

(1) Soud ustaví správcem konkursní podstaty, předběžným správcem, zvláštním správcem, vyrovnacím správcem nebo zástupcem správce osobu zapsanou v seznamu správců podle zvláštního předpisu 7) s přihlédnutím k sídlu nebo trvalému pobytu takové osoby ve vztahu k sídlu

dlužníkovu podniku nebo místu podnikání dlužníka.

(2) Při výběru správce uvedeného v odstavci 1 soud dbá, aby povaha případu byla přiměřená jeho schopnostem.

§ 34a

Správce konkursní podstaty (dále jen "správce") uvede v seznamu přihlášených pohledávek v konkursním řízení zvlášť pohledávky s právem na oddělené uspokojení [§ 28 zákona č. 328/1991 Sb. , o konkursu a vyrovnání, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen "zákon o konkursu a vyrovnání")], pohledávky první třídy (§ 32 odst. 4 zákona o konkursu a vyrovnání) a pohledávky druhé třídy (§ 32 odst. 4 zákona o konkursu a vyrovnání).

§ 34b

(1) V písemné výzvě k uplatnění popřené nevykonatelné pohledávky (§ 23 odst. 4 zákona o konkursu a vyrovnání) musí být uvedeno, komu je určena, kdo ji činí, které konkursní věci se týká (označením úpadce, soudu, který prohlásil konkurs, a spisové značky, pod kterou se konkursní věc u tohoto soudu vede), a musí být podepsána a datována. Výzva musí dále obsahovat jméno, příjmení a bydliště (jde-li o právnickou osobu, její obchodní jméno nebo název, sídlo a identifikační číslo) popírajícího konkursního věřitele, údaj o výši přihlášené pohledávky a o tom, zda ji konkursní věřitel popřel co do pravosti, výše nebo pořadí. U pohledávky popřené co do výše musí být ve výzvě uvedeno, v jaké výši ji konkursní věřitel popřel, a u pohledávky popřené co do pořadí musí být ve výzvě uvedeno, jaké pořadí má pohledávka podle popírajícího konkursního věřitele.

(2) Výzva musí rovněž obsahovat poučení, že nepodá-li konkursní věřitel,

jehož nevykonatelná pohledávka byla popřena, do 30 dnů od doručení výzvy u soudu, který prohlásil konkurs, vůči správci konkursní podstaty a všem popírajícím konkursním věřitelům žalobu na určení pravosti, výše nebo pořadí pohledávky, nebude k pohledávce popřené co do pravosti nadále v konkursu přihlíženo; pohledávka popřená co do výše se bude pokládat za zjištěnou pouze ohledně částky, která nebyla popřena, a pohledávka popřená co do pořadí bude mít pořadí, které při popření uvedl popírající konkursní věřitel. Ve výzvě musí být obsaženo i poučení, že konkursní věřitel, jehož nevykonatelná pohledávka byla popřena, se v podané žalobě může dovolávat jen právního důvodu uvedeného v přihlášce nebo při přezkumném jednání a pohledávku může uplatnit jen do výše uvedené v přihlášce (§ 23 odst. 2 zákona o konkursu a vyrovnání), jakož i poučení podle § 24 odst. 4 zákona o konkursu a vyrovnání.

§ 34c

(1) Jakmile soud doručí správci stejnopis přihlášky včetně příloh, správce založí na každý stejnopis přihlášky spolu s přílohami, které k němu náležejí, samostatný spis. Do tohoto spisu správce též zaznamenává všechny úkony, které ve věci provedl, a zakládá do něj doklady o doručení písemností.

(2) Správce po uplynutí pěti měsíců od právní moci usnesení o zrušení konkursu skartuje kopie listin a vyzve ty, jimž náležejí originály listin, aby si je u něj vyzvedli ve lhůtě 30 dnů s poučením, že po marném uplynutí této lhůty listiny skartuje. Bylo-li proti usnesení o zrušení konkursu podáno dovolání nebo žaloba pro zmatečnost, provede správce tyto úkony až po skončení příslušného řízení a jen tehdy, nebude-li napadené usnesení zrušeno.

§ 34d

Správce do konce lhůty uvedené v § 13 odst. 2 písm. c) zákona o konkursu a vyrovnání oznámí příslušnému soudu, kde a kdy jsou účastníci oprávněni u něj nahlížet do seznamu přihlášených pohledávek, který vyhotoví, a do dokladů o těchto pohledávkách.

§ 34e

(1) Doručuje-li správce písemnosti týkající se konkursního nebo vyrovnacího řízení osobně, má při tom postavení soudního doručovatele.

(2) Písemnosti doručované držitelem poštovní licence správce zasílá, je-li pro konkursní nebo vyrovnací řízení třeba doklad o doručení písemnosti, jako doporučenou zásilku s doručenkou a poznámkou "do vlastních rukou".

(3) Nepodaří-li se správci písemnost doručit osobně nebo prostřednictvím držitele poštovní licence, může požádat o doručení soud, u něhož je vedeno příslušné konkursní nebo vyrovnací řízení.

ČÁST OSMÁ

Výkon některých rozhodnutí v trestním řízení

§ 35 zrušen

§ 36

Peněžité záruka

(1) Rozhodne-li soud, že přijetí peněžité záruky je přípustné, určí její výši a způsob jejího složení. V nutných případech umožní obviněnému nebo jiné osobě, aby peněžitou záruku složili do pokladny soudu. Jinak těmto osobám uloží, aby peněžitou záruku zaslaly přímo na depozitní účet soudu. To platí i pro případ peněžité záruky v cizí měně.

(2) Je-li obviněný ve vazbě a soud rozhodl, že přijetí peněžité záruky v jím určené výši je přípustné, rozhodne o nahrazení vazby peněžitou zárukou a o propuštění obviněného z vazby ihned poté, co byla peněžitá záruka složena. Výplatu částky složené na peněžitou záruku lze provést pouze na základě písemného příkazu předsedy senátu.

§ 37

Opatření k nařízení výkonu trestu odnětí svobody

(1) Jestliže odsouzený bez dostatečné omluvy nenastoupí ve stanovené lhůtě výkon trestu odnětí svobody nebo je-li obava, že uprchne, přikáže předseda senátu (samosoudce), aby odsouzený byl dodán k výkonu trestu do příslušné spádové věznice (§ 321 odst. 3 věta první tr. ř.). Jestliže pobyt odsouzeného není znám, soud to na příkazu k dodání do výkonu trestu výslovně uvede s tím, že je nutno vypátrat pobyt odsouzeného (§ 321 odst. 3 věta druhá tr. ř.). Příkaz k dodání do výkonu trestu odnětí svobody se zašle okresnímu ředitelství Policie České republiky v obvodu soudu.

(2) Byl-li pobyt odsouzeného vypátrán jinak než orgány policie nebo jestliže se odsouzený dobrovolně přihlásil k výkonu trestu, je třeba příkaz k dodání do výkonu trestu odvolat, a to u toho orgánu policie, kterému byl zaslán.

(3) U odsouzeného, který se zdržuje v cizině, se při nařízení výkonu trestu odnětí svobody postupuje podle zvláštního předpisu. 9)

(4) Vykonává-li odsouzený vojenskou základní nebo náhradní službu, vyzve ho předseda senátu (samosoudce) k nástupu výkonu trestu odnětí svobody prostřednictvím velitele (náčelníka) útvaru, kde odsouzený vykonává vojenskou

službu. Příslušného velitele nebo náčelníka předseda senátu zároveň požádá, aby zajistil nástup trestu odsouzeného a učinil další potřebná opatření podle příslušných služebních předpisů.

(5) U mladistvého, který je v ústavní nebo ochranné výchově, zašle soud nařízení výkonu trestu odnětí svobody ústavu, v kterém je mladistvý, s tím, aby byl do výkonu trestu dodán pracovníkem ústavu. Není-li to možné zajistit, požádá předseda senátu (samosoudce) o předvedení mladistvého do výkonu trestu okresní ředitelství Policie České republiky, v jehož obvodu je ústav.

(6) Nápravně výchovný ústav pro mladistvé sdělí u trestů odnětí svobody delších tří měsíců nejméně dva měsíce před předpokládaným dnem skončení výkonu trestu odnětí svobody výchovnému nebo léčebnému zařízení, z něhož byl mladistvý dodán do výkonu trestu, výsledky převýchovy mladistvého výkonem trestu z hlediska případného propuštění z ochranné výchovy, podmíněného umístění mimo výchovné zařízení nebo zrušení ústavní výchovy.

(7) Věznice, popřípadě nápravně výchovný ústav, vrátí soudu jedno vyhotovení nařízení výkonu trestu odnětí svobody s potvrzením, že odsouzený nastoupil trest, nebo oznámí bez průtahu soudu, že trest ve stanovené lhůtě nastoupen nebyl. Je-li odsouzený ve výkonu jiného trestu odnětí svobody, potvrdí nápravně výchovný ústav příjmem nařízení výkonu trestu na jednom jeho vyhotovení, uvede, kdy trest bude pravděpodobně nastoupen, a vrátí je neprodleně soudu. O přemístění odsouzeného do jiného nápravně výchovného ústavu, o zahájení ochranného léčení, o jeho útěku a dopadení, o jeho úmrtí, o přerušení výkonu trestu, o podmíněném propuštění, jakož i o tom, že byl odsouzený v důsledku výkonu uloženého trestu, udělení milosti, amnestie

nebo z jiného důvodu propuštěn na svobodu, podá nápravně výchovný ústav, v němž odsouzený naposledy byl, neprodleně zprávu soudu, který rozhodl v prvním stupni; v případě podmíněného propuštění podá zprávu též soudu, který o podmíněném propuštění rozhodl.

§ 38

Podmíněný odklad výkonu trestu odnětí svobody

(1) Byl-li povolen podmíněný odklad výkonu trestu odnětí svobody a soud rozhodl o přijetí záruky zájmového sdružení občanů za nápravu obviněného, nebo soud o výchovné spolupůsobení takové zájmové sdružení požádal, v žádosti o výchovné spolupůsobení podle § 329 odst. 1 tr. ř. zájmovému sdružení občanů tak sdělí, zda a jaká omezení podle § 59 odst. 2 trestního zákona (dále jen "tr. zák.") byla obviněnému uložena. Zároveň je požádá, aby podle obsahu těchto omezení zaměřilo své výchovné působení, sledovalo, zda obviněný omezení dodržuje a podalo soudu ihned zprávu o jejich případném porušování. Rovněž požádá o sdělení změny zaměstnání nebo bydliště obviněného.

(2) Stejně soud postupuje i v případě, požádá-li zájmové sdružení občanů o výchovné spolupůsobení podle § 329 odst. 2 tr.ř.

§ 39

Podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody

Obdobně jako v § 38 postupuje soud i v případech podmíněného propuštění odsouzeného z výkonu trestu odnětí svobody.

§ 40

Výkon trestu obecně prospěšných prací

(1) Ve vyrozumění o nařízení výkonu trestu obecně prospěšných prací

soud probačního úředníka upozorní, že v rámci provádění kontroly nad výkonem tohoto trestu je třeba, aby probační úředník měl průběžný přehled o tom, zda odsouzený vykonává práce v souladu s rozhodnutím soudu o jejich druhu a místě a jakou část těchto prací vykonal. Zároveň jej požádá, aby v případě, že odsouzený obecně prospěšné práce nevykonává, bez odkladu zjistil důvod a podle jeho povahy v součinnosti s obecním úřadem nebo institucí, u níž mají být obecně prospěšné práce vykonávány, učinil opatření k nápravě. Ve vyrozumění soud probačního úředníka zároveň upozorní, aby v případě, že zjistí důvod pro přeměnu trestu obecně prospěšných prací v trest odnětí svobody, podal soudu příslušný návrh podle trestního řádu .

(2) Zjistí-li soud, že počet požadavků na provedení obecně prospěšných prací v jeho obvodu neodpovídá počtu pravomocně odsouzených, kteří tento trest mají vykonávat, v předstihu o tom vyrozumí probačního úředníka a požádá jej, aby poskytl obcím a obecně prospěšným institucím odbornou pomoc při vyhledávání vhodných prací a formulaci požadavků na jejich provedení.

§ 41

Výkon ochranného léčení ústavního

(1) Nařízení výkonu ochranného léčení ústavního zašle předseda senátu (samosoudce) zdravotnickému zařízení příslušnému podle bydliště nebo pobytu osoby, na níž má být ochranné léčení vykonáno, ve dvou vyhotoveních spolu s jedním opisem rozhodnutí, kterým bylo ochranné léčení uloženo. Po dohodě se správou zdravotnického zařízení stanoví předseda senátu (samosoudce) den, kdy má být ochranné léčení nastoupeno. Současně upozorní správu zdravotnického zařízení, že k změně ústavní formy ochranného léčení na ambulantní nebo k propuštění z ochranného léčení za podmínek § 72 odst.

5 tr. zák. může dojít jen na podkladě pravomocného rozhodnutí okresního soudu, v jehož obvodu se ochranné léčení vykonává, a požádá, aby tomuto soudu byla neprodleně podána zpráva, jestliže nastanou důvody pro některé z těchto opatření. Dále požádá, aby zdravotnické zařízení sdělilo soudu, který výkon ochranného léčení nařídil, zda osoba, které bylo ochranné léčení uloženo, nastoupila ve stanovenou dobu jeho výkon.

(2) Předseda senátu (samosoudce) vyzve osobu, které bylo ochranné léčení uloženo, aby jeho výkon nastoupila v příslušném zdravotnickém zařízení ve stanoveném termínu. Není-li tato osoba způsobilá k právním úkonům, učiní tak prostřednictvím jejího zákonného zástupce. Jestliže osoba, u níž má být ochranné léčení vykonáno, není nebezpečná pro své okolí, může jí poskytnout potřebnou lhůtu k obstarání jejích záležitostí. U vojáků základní nebo náhradní služby a u vojáků z povolání se výzva doručuje prostřednictvím velitele nebo náčelníka útvaru, ve kterém odsouzený vykonává vojenskou službu.

(3) Nenastoupí-li vyzvaná osoba výkon ochranného léčení ústavního ve stanoveném termínu nebo je-li nebezpečná pro své okolí, požádá předseda senátu (samosoudce) o její dodání do zdravotnického zařízení okresní ředitelství policie podle místa bydliště (pobyту) osoby.

§ 42

Výkon ochranného léčení ambulantního

(1) Nařízení výkonu ochranného léčení ambulantního zašle předseda senátu (samosoudce) zdravotnickému zařízení příslušnému pro tuto formu léčení podle bydliště nebo pobyту osoby, které bylo ochranné léčení uloženo, ve dvou vyhotoveních spolu s jedním opisem rozhodnutí, kterým bylo uloženo. Po dohodě se správou zdravotnického zařízení

stanoví předseda senátu (samosoudce) dobu, do kdy nejpozději má být s výkonem ochranného léčení započato. Správu zdravotnického zařízení současně požádá, aby okresnímu soudu, v jehož obvodu je toto zařízení, navrhlo změnu léčby na formu ústavní, jestliže se léčená osoba odmítá podrobit ochrannému léčení nebo jestliže se ukáže další pobyt léčené osoby na svobodě nebezpečný anebo jestliže se dodatečně zjistí, že vzhledem k povaze choroby a léčebným možnostem nelze očekávat splnění účelu ochranného léčení ambulantní formou. Soud rovněž zdravotnické zařízení upozorní, že k propuštění z ochranného léčení může dojít za podmínek uvedených v § 72 odst. 5 tr. zák. jen na podkladě pravomocného rozhodnutí okresního soudu, v jehož obvodu se ochranné léčení vykonává. Dále požádá, aby zdravotnické zařízení sdělilo soudu, který výkon ochranného léčení nařídil, zda osoba, které bylo ochranné léčení uloženo, se do stanovené doby přihlásila k jeho výkonu.

(2) Předseda senátu (samosoudce) vyzve osobu, které bylo ochranné léčení ambulantní uloženo, aby se k jeho výkonu přihlásila v příslušném zdravotnickém zařízení nejpozději do stanovené doby. Současně ji upozorní na následky, jestliže tak neučiní. Není-li tato osoba způsobilá k právním úkonům, učiní tak prostřednictvím jejího zákonného zástupce. U vojáků základní nebo náhradní služby a u vojáků z povolání se výzva doručuje prostřednictvím velitele nebo náčelníka útvaru, ve kterém odsouzený vykonává vojenskou službu. Soud požádá příslušného velitele nebo náčelníka útvaru o spolupůsobení při výkonu ambulantní léčby a odesílání léčené osoby k léčebným úkonům podle pokynů zdravotnického zařízení.

§ 43

Výkon ochranného léčení ve výkonu trestu odnětí svobody

(1) Jestliže v průběhu výkonu trestu odnětí svobody nebylo rozhodnuto o upuštění od výkonu ochranného léčení, které tu mělo být vykonáno (§ 72 odst. 6 tr. zák.), nebo odsouzený nebyl z výkonu tohoto ochranného léčení propuštěn, anebo nebylo takové léčení ukončeno (§ 72 odst. 5 tr. zák.), podá nápravně výchovný ústav dva měsíce před předpokládaným ukončením výkonu trestu odnětí svobody okresnímu soudu, v jehož obvodu se ochranné léčení vykonává, zprávu o dosaženém výsledku ochranného léčení. Jestliže účelu ochranného léčení vzhledem k délce výkonu trestu odnětí svobody nebylo dosaženo, rozhodne soud o jeho pokračování ve zdravotnickém zařízení ještě před ukončením výkonu trestu.

(2) Jestliže odsouzený má být po výkonu trestu odnětí svobody předán do zdravotnického zařízení k dalšímu výkonu ochranného léčení, soud, který o pokračování v ochranném léčení rozhodl, dohodne s příslušným zdravotnickým zařízením datum nástupu ochranného léčení tak, aby bylo totožné s datem ukončení výkonu trestu odnětí svobody. Nedojde-li k předání odsouzeného do dalšího výkonu ochranného léčení, nápravně výchovný ústav jej propustí a nařízení ochranného léčení vrátí soudu. Jinak je spolu s přílohami, včetně znaleckého posudku a zprávou o dosavadním průběhu a výsledcích léčení předá zdravotnickému zařízení.

§ 44

Výkon ochranné výchovy

(1) Výchovnému zařízení, v němž má být s výkonem ochranné výchovy započato, zašle soud ve dvojím vyhotovení nařízení jeho výkonu a opis rozhodnutí, kterým byla ochranná výchova uložena, opatření doložkou o právní moci. Výkon tohoto rozhodnutí provádí soud za účasti orgánů příslušných okresních úřadů. Výchovné zařízení, v němž bylo s výkonem ochranné výchovy započato,

potvrdí její nástup na jednom vyhotovení nařízení ochranné výchovy a vrátí je soudu.

(2) Výchovné zařízení, v němž se ochranná výchova vykonává, podává soudu, který ochrannou výchovu uložil, zprávu o podmíněném umístění mimo výchovné zařízení, o prodloužení ochranné výchovy, o propuštění chovance z ochranné výchovy nebo o tom, že byl předveden k výkonu trestu odnětí svobody.

ČÁST DEVÁTÁ

Výkon rozhodnutí v občanskoprávních věcech

Oddíl první

Obecná ustanovení

§ 45

(1) O návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí rozhoduje a další řízení koná samosoudce nebo v rozsahu svých oprávnění vyšší soudní úředník, popřípadě v rozsahu pověření jiný zaměstnanec soudu.

(2) Úkony, jež vyžaduje výkon rozhodnutí, provádějí zaměstnanci určení k tomu rozvrhem práce (vykonavatelé). Jednoduchými úkony mohou být pověřeni předsedou soudu i jiní zaměstnanci.

(3) Vykonavatelé jsou vázáni příkazy soudce nebo vyššího soudního úředníka; v případě potřeby si vyžádají od soudce nebo vyššího soudního úředníka pokyny.

§ 46

Působnost vykonavatelů

(1) Vykonavatelé jsou oprávněni přijmout od povinného plnění, zprostředkovat vzájemné plnění oprávněného, které souvisí s výkonem rozhodnutí a v případech stanovených

zákonem provádějí všechny úkony, jichž je k výkonu rozhodnutí třeba.

(2) Vykonavatelé provádějí zejména tyto úkony:

a) prohlídku povinného a prohlídku jeho místností, skříní a jiných schránek (§ 325a o. s. ř.),

b) soupis movitých věcí (§ 326 o. s. ř.),

c) prodej věcí, které se rychle kazí, mimo dražbu (§ 326b o. s. ř.),

d) zajištění sepsaných věcí (§ 327 odst. 1 a 2 o. s. ř.),

e) označení sepsaných věcí, které nebyly zajištěny (§ 327 odst. 3 o. s. ř.),

f) odhad sepsaných movitých věcí, nebyl-li přibrán znalec (§ 328 o. s. ř.),

g) prodej sepsaných věcí v dražbě (§ 328b o. s. ř.),

h) vydání výtěžku z prodaných věcí oprávněným nebo jiným věřitelům, popř. složení výtěžku u soudu (§ 331 a 331a o. s. ř.),

i) výběr vymáhané částky z vkladní knížky nebo jí obdobné jiné formy vkladu a úkony potřebné k uplatnění práv z vkladních listů, akcií, směnky, šeku, jiného listinného cenného papíru nebo jiné listiny, jejíž předložení je třeba k uplatnění práva (§ 334 o. s. ř.),

j) úkony potřebné ke zpeněžení sepsaných zaknihovaných a imobilizovaných cenných papírů (§ 334a o. s. ř.),

k) vyklizení nemovitostí, staveb, bytů a jiných místností, odevzdání vyklizených věcí povinnému nebo zletilému příslušníku jeho domácnosti, předání vyklizených věcí do úschovy obci nebo jinému vhodnému schovateli, uložení klíče od bytové náhrady u orgánu obce nebo u soudu, prodej

nevyzvednutých věcí a rozdělení výtěžku tohoto prodeje (§ 340 až 344 o. s. ř.),

l) odebrání movitých věcí se vším, co k nim patří, povinnému nebo tomu, kdo je ochoten je vydat, a jejich odevzdání oprávněnému (§ 345 o. s. ř.),

m) provedení výkonu rozhodnutí o nařízení předběžného opatření (§ 273a odst. 2 o. s. ř.),

n) prodej movitých věcí při likvidaci dědictví prováděný podle ustanovení o výkonu rozhodnutí prodejem movitých věcí (§ 175u odst. 1 o. s. ř.).

§ 47

Vyrozumění účastníka o výkonu

(1) Vykonavatel vždy vyrozumí oprávněného, kdy a kde bude jednotlivý úkol proveden.

(2) Vykonavatel nesmí povinného vyrozumět o nastávajícím úkonu dříve, než přijde na místo úkonu, ani způsobit, aby se o tom povinný předem dozvěděl, ledaže je vyrozumění povinného před úkonem výslovně předepsáno.

(3) Nedostaví-li se oprávněný ve stanovenou dobu na místo, kde má být úkon výkonu rozhodnutí vykonán, provede se úkon v jeho nepřítomnosti, pokud zákon nestanoví, že výkon rozhodnutí lze provést jen za přítomnosti oprávněného nebo jeho zástupce.

§ 48

Opatření k zachování pořádku při výkonu rozhodnutí

Vykonavatel je oprávněn učinit opatření, jichž je třeba, aby byl při provádění výkonu rozhodnutí zachován pořádek. Osoby, které hrubě ruší výkon, může vykázat z místa jeho provádění. Jsou-li pro to důvody stanovené zvláštním

předpisem, 10) může požádat nejbližší policejní orgán o poskytnutí ochrany.

§ 49

Protokol o úkonu

(1) O každém úkonu sepíše vykonavatel stručný protokol.

(2) Protokol má zejména obsahovat:

a) označení soudu,

b) místo, čas a předmět úkonu,

c) jména a příjmení zaměstnanců soudu, kteří se zúčastnili úkonu, jména a příjmení přítomných účastníků a jejich zástupců a jména a příjmení dalších osob, které jsou úkonu podle § 53 a 54 přítomny,

d) stručné, výstižné vylíčení průběhu úkonu, zejména podané návrhy,

e) doručení usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí nebo jiných písemností (§ 28a),

f) zjištění jména, příjmení a adresy manžela povinného nebo spoluvlastníků povinného.

(3) Protokol musí být sepsán při skončení úkonu a pokud možno ještě na místě úkonu. Kromě vykonavatele podepíše protokol účastníci, jejich zástupci, dále ti, kteří potvrzují příjem peněz nebo věcí, a občané přibraní k úkonu; dále podepíše protokol ti, jejichž prohlášení je nutno uvést v protokolu.

(4) Výjimečně může vykonavatel sepsat protokol dodatečně podle poznámek učiněných při úkonu; protokol pak podepíše sám. Takto nelze postupovat, má-li být protokolem osvědčen příjem peněz nebo věcí nebo má-li protokol podepsat občan přibraný k úkonu nebo ten, jehož prohlášení je třeba uvést v protokolu.

(5) Jestliže se účastník nebo jeho zástupce vzdálí před podpisem, poznamená se to v protokolu; odepře-li podpis, poznamená se to v protokolu a vyznačí se důvody, které uvedl.

Oddíl druhý

Výkon rozhodnutí prodejem movitých věcí

§ 50

Soupis

(1) Sepsány mohou být movité věci, které jsou v bytě, sídle, místě podnikání nebo na jiném místě, kde má povinný své věci umístěny, jakož i věci povinného, které má u sebe někdo jiný, jestliže byly současně vykonavateli odevzdány. Vykonavatel neseíše věci, o nichž je nepochybné, že na místo soupisu byly přineseny těmi, kdo jsou tam pouze na návštěvě. Sepsány nemohou být movité věci, které tvoří příslušenství nemovitosti.

(2) Vykonavatel sepíše především hotové peníze, cennosti a jiné věci, které lze snadno prodat a které může povinný nejspíše postrádat. Věci se sepíší v takovém rozsahu, v jakém výtěžek z jejich prodeje zřejmě postačí k uspokojení vymáhané pohledávky. Byl-li výkon rozhodnutí nařízen prodejem jen určitých věcí, lze sepsat jen tyto věci.

(3) Sepsány nemohou být věci, o nichž to výslovně prohlásí oprávněný. Prohlášení oprávněného se uvede v protokolu.

§ 51

Práva jiných osob

(1) Tvrdí-li manžel povinného nebo jiná osoba, že má k věcem právo, které nepřipouští výkon rozhodnutí, nebo tvrdí-li povinný, že věci náležejí někomu jinému nebo jsou vyňaty z výkonu rozhodnutí, provede vykonavatel přesto jejich soupis, pokud nejsou jiné postižitelné věci

postačující k úhradě nároku s příslušenstvím.

(2) Tvrzení povinného nebo někoho jiného podle odstavce 1 je třeba poznamenat v protokolu. Přitom uvede vykonavatel jméno, příjmení, zaměstnání a bydliště této osoby a právní důvod, ze kterého je uplatňováno právo na vyloučení věci z výkonu rozhodnutí. Vykonavatel je kromě toho povinen dát poučení, jakým způsobem lze tvrzená práva uplatnit (§ 267 o.s.ř.).

§ 52

Označení věci

(1) Věci, které nebyly zajištěny, vykonavatel ponechá na místě, kde byly sepsány, a označí je štítkem nebo nálepkou. Označení je třeba na věc umístit tak, aby tím věc nebyla poškozena a aby bylo možné věc nadále užívat k účelu, jemuž slouží. Označení musí být na věci připevněno tak, aby nemohlo být odstraněno bez jeho poškození nebo znehodnocení.

(2) V označení se uvede, který soud věc sepsal, kdo je oprávněným, spisová značka věci, den soupisu a pořadové číslo, pod nímž byla věc pojata do soupisu.

(3) Označení bude z věci odstraněno, jakmile věc bude prodána, vyloučena z výkonu rozhodnutí nebo vyloučena ze soupisu, výkon rozhodnutí zastaven nebo dražba skončena podle § 330 odst. 1 o. s. ř. .

§ 53

Prohlídka bytu a jiných místností povinného a osobní prohlídka povinného

(1) Vyžaduje-li zjednání přístupu do bytu nebo jiné místnosti povinného nebo k bytu povinného nebo jiné jeho místnosti otevření dveří, přibere vykonavatel k otevření zámku zámečnicka. Po skončení prohlídky musí být dveře opět

uzamčeny a klíče od zámku předány dotčeným osobám, popřípadě musí být vyzrozuměny, kde si mohou klíče od zámku vyzvednout.

(2) K otevření skříně nebo jiné schránky povinného je třeba přibrat zámečnicka. Je-li to možné, po otevření se skříně nebo jiné schránky opět uzavrou.

(3) Osobní prohlídku povinného je třeba provádět šetrně, zejména jde-li o prohlídku šatů, které má povinný na sobě. Není-li vykonavatel stejného pohlaví jako povinný, přibere si k prohlídce šatů osobu stejného pohlaví jako povinný, která prohlídku provede.

§ 54

Přibrání nezúčastněného občana

Je-li to potřebné, vykonavatel přibere k provádění prohlídky a soupisu věcí nezúčastněného občana a v protokolu uvede jeho jméno, příjmení a adresu; občan protokol spolupodepíše. Přibraného občana je třeba zavázat slibem, že zachová mlčenlivost o tom, s čím se seznámil při úkonu, pokud nebude této povinnosti zproštěn; v protokole o úkonu se vyznačí, že se tak stalo [§ 49 odst. 2 písm. c)].

§ 55

Věci povinného u jiné osoby

(1) Jsou-li věci povinného u někoho jiného a ten není ochoten je vydat, nesmí vykonavatel takové věci pojmout do soupisu.

(2) Odepře-li někdo věc vydat nebo popře-li vůbec, že věc má, omezí se úkon na to, že se takové prohlášení pojme do protokolu. Kdo učinil takové prohlášení, podepíše protokol o úkonu.

§ 56

Soupis věcí

(1) V soupisu se věci uvedou jednotlivě pod pořadovými čísly a stručně se popisují.

(2) V soupisu se kromě obecných náležitostí uvede zejména,

a) pro které oprávněné se soupis provádí,

b) jakého výtěžku lze prodejem jednotlivých sepsaných věcí zřejmě dosáhnout,

c) zda sepsané věci nebyly již podle označení, prohlášení povinného nebo někoho, kdo byl při soupisu přítomen, postiženy při výkonu rozhodnutí prováděném soudem nebo jiným státním orgánem,

d) které ze sepsaných věcí byly zajištěny a které byly ponechány na místě a označeny,

e) zda věc byla zastavena, zadržena nebo převedena k zajištění závazku povinného a kdo je oprávněným z těchto práv,

f) jaké jsou podle zběžného zjištění vykonavatele osobní, majetkové a rodinné poměry povinného v rozsahu nutném pro posouzení postižitelnosti jednotlivých věcí,

g) zda sepsané věci pravděpodobně stačí k uspokojení pohledávky oprávněného, včetně příslušenství.

(3) Při soupisu se věci popisují takovým způsobem, aby bylo možno zjistit jejich totožnost a aby byla vyloučena jejich záměna.

(4) Jestliže věc byla již dříve sepsána pro jiného věřitele, lze ji až do prodeje v dražbě pojmout do soupisu věcí ve prospěch jiného věřitele.

(5) Byla-li sepsána věc, která podle § 321 a 322 o. s. ř. nepodléhá výkonu rozhodnutí, může ji vykonavatel vyloučit ze soupisu, souhlasí-li s tím oprávněný, v jehož prospěch byla sepsána."

§ 57

Postup při soupisu devizových hodnot, zlata a zlatých mincí

(1) Devizové hodnoty 11) vykonavatel převezme a odevzdá neprodleně soudu, který je urychleně nabídne devizovému místu 11a) ke koupi.

(2) Zlato v jiné formě než ve slitcích světově obchodovatelných 12) a zlaté mince se sepiší a prodají ve dražbě.

§ 58

Zajištění movitých věcí

(1) Navrhne-li to oprávněný, převezmou se sepsané movité věci a uloží se u vhodného schovatele. Pokud se sepsané věci k tomu hodí, uloží se u soudu. Se souhlasem oprávněného a povinného lze sepsané věci též uložit do místnosti povinného nebo oprávněného, která se uzamkne a klíč se uloží u soudu.

(2) Pokud si zajištění věcí vyžádá náklady, provede vykonavatel jejich zajištění jen tehdy, složí-li oprávněný na tyto náklady zálohu.

§ 59

Dražba movitých věcí

(1) Při dražbě movité věci mohou dražitelé zvyšovat podání nejméně o 50 Kčs. To neplatí, jde-li o věc, jejíž vyvolaná cena je nižší.

(2) Dražba movité věci pokračuje, dokud dražitelé na vyzvání slovy "poprvé, podruhé" činí vyšší podání. Není-li další podání, vykonavatel upozorní dražitele, že nebude-li učiněno vyšší podání, udělí po vyzvání slovy "potřetí" příklep.

(3) Jestliže bezprostředně po skončení postupu podle odstavce 2 neučiní žádný z dražitelů vyšší podání,

vykonavatel udělí příklep tomu dražiteli, který učinil nejvyšší podání.

§ 59a

Postup při soupisu vkladních knížek, vkladních listů a jiných forem vkladů, cenných papírů a listin, jejichž předložení je třeba k uplatnění práva

(1) Vkladní knížky, vkladní listy a jiné formy vkladů, akcie, směnky, šeky nebo jiné listinné cenné papíry a jiné listiny, jejichž předložení je třeba k uplatnění práva, vykonavatel sepíše, i bez návrhu je vždy odebere povinnému a odevzdá je u soudu.

(2) O soupisu vkladních knížek a jiných podobných forem vkladů znějících na jméno vyrozumí soud právnické osoby, které je vystavily.

(3) Výplata z vkladní knížky a jiných podobných forem vkladů, sepsaných při výkonu rozhodnutí, se provede, i když je vázána (vinkulována) na heslo, na průkazní lístek, na přivolení třetí osoby nebo na skutečnost, o které je jisto, že nastane.

(4) Zaknihované nebo imobilizované cenné papíry vykonavatel sepíše, jakmile se z listin nalezených u povinného, z jeho sdělení nebo na základě zprávy Střediska cenných papírů nebo orgánu vedoucího jinou evidenci dozví, že pro povinného jsou takové cenné papíry evidovány. Ihned po soupisu vykonavatel vyrozumí Středisko cenných papírů nebo orgán vedoucí jinou evidenci o tom, jaké cenné papíry byly sepsány a kdy a že povinný s nimi ode dne soupisu nesmí nakládat.

§ 59b

Zpeněžení cenných papírů

(1) Odebrané vkladní listy, akcie, směnky, šeky nebo jiné listinné cenné papíry anebo jiné listiny, jejichž předložení

je třeba k uplatnění práva, vykonavatel neprodleně odevzdá soudci nebo v rámci jeho oprávnění vyššímu soudnímu úředníkovi, aby posoudil, je-li třeba nějakého úkonu k zachování nebo výkonu práva z listiny, a vyžádá si jeho pokyn pro další postup.

(2) Je-li nutno právo uplatnit návrhem u soudu nebo jiného orgánu, učiní tak vykonavatel jménem státu. Za stát jedná před soudem nebo jiným orgánem vykonavatel; je přitom vázán pokyny soudce.

(3) Zpeněžení hodnot uvedených v odstavci 1 a zaknihovaných nebo imobilizovaných cenných papírů provede vykonavatel způsobem, který určí soudce.

§ 59c

Hotové peníze

(1) Nalezne-li vykonavatel při soupisu hotové peníze přesahující 1 000 Kč, uvede je v soupisu, povinnému je odebere a odevzdá je u soudu. Povinnému na odebranou částku současně vystaví potvrzení.

(2) Je-li povinný ochoten dobrovolně zaplatit vymáhanou pohledávku zcela nebo zčásti, avšak oprávněný není přítomen, převezme vykonavatel hotové peníze, uvede to v protokolu o soupisu a odevzdá je oprávněnému. Na odevzdanou částku vykonavatel vystaví povinnému potvrzení.

(3) Vykonavatel nesmí odmítnout částečné placení splatné směnky nebo šeku. Při částečném placení splatné směnky nebo šeku vyznačí se to na listině a tomu, kdo platil, vydá se potvrzení. Byla-li zaplacená celá pohledávka, vydá se tomu, kdo platil, listina opatřená potvrzením o zaplacení.

Oddíl třetí

Výkon rozhodnutí prodejem nemovitosti

§ 60

Usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí prodejem nemovité věci musí obsahovat přesné označení nemovitosti, která má být prodána, a upozornění, že nařízení výkonu rozhodnutí se vztahuje i na příslušenství a součásti nemovitosti, včetně movitých věcí, které tvoří příslušenství nemovitosti.

§ 61

V bytě nacházejícím se v prodávané nemovitosti může být uskutečněna dražba, jen když v něm jsou vhodné prostory a souhlasí-li s tím všechny osoby, které v něm trvale bydlí.

§ 62

(1) Při dražbě nemovité věci (§ 336i až 336j o.s.ř.) mohou dražitelé zvyšovat podání nejméně o 1000 Kčs. Dražba nemovité věci pokračuje, dokud dražitelé na vyzvání slovy "poprvé, podruhé" činí vyšší podání. Není-li další podání, soudce upozorní dražitele, že nebude-li učiněno vyšší podání, udělí po vyzvání slovy "potřetí" příklep.

(2) Jestliže bezprostředně po skončení postupu podle odstavce 1 neučiní žádný z dražitelů vyšší podání, soudce udělí příklep tomu dražiteli, který učinil nejvyšší podání.

§ 63

(1) Usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí prodejem nemovitosti se vyvěsí na úřední desku soudu v den, kdy bylo zjištěno, že nabylo právní moci, a sejme se z ní v den, kdy na ní byla vyvěšena dražební vyhláška.

(2) Dražební vyhláška se vyvěsí na úřední desku soudu v den, kdy byla

vydána, a sejme se z ní v den následující po dražbě nemovitosti.

(3) Předvolání k rozvrhovému jednání se vyvěsí na úřední desce soudu, jakmile bylo vydáno, a sejme se z ní po skončení rozvrhového jednání.

(4) Byl-li výkon rozhodnutí prodejem nemovitosti zastaven, sejmou se po jeho právní moci z úřední desky soudu všechna rozhodnutí, která se týkají této nemovitosti.

Prodej podniku

§ 63a

Usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí prodejem podniku musí obsahovat přesné označení podniku, který má být prodán, a upozornění, že nařízení výkonu rozhodnutí se vztahuje na všechny věci, práva a jiné majetkové hodnoty, které slouží k provozování podniku nebo vzhledem ke své povaze mají tomuto účelu sloužit, a to podle stavu, jaký tu bude ke dni příklepu.

§ 63b

(1) Správcem podniku ustanoví soud zpravidla osobu zapsanou v seznamu správců konkursní podstaty podle zvláštního právního předpisu 7) s přihlédnutím k sídlu nebo bydlišti takové osoby ve vztahu k místu, kde je prodáván podnik. Jinou osobu soud ustanoví správcem, není-li tu vhodná osoba zapsaná v seznamu správců konkursní podstaty, jestliže splňuje podmínky pro zapsání do seznamu správců konkursní podstaty podle zvláštního právního předpisu 7) a jestliže s ustanovením správcem podniku souhlasí.

(2) Při výběru správce podniku soud dbá, aby povaha případu byla přiměřená jeho schopnostem.

§ 63c

V prodáváném podniku může být uskutečněna dražba, jen když v něm jsou vhodné prostory a nebude-li tím narušen provoz podniku.

§ 63d

(1) Při dražbě podniku (§ 338w a 338x o. s. ř.) mohou dražitelé zvyšovat podání nejméně o částku, která se rovná 5 % nejnižšího podání. Dražba podniku pokračuje, dokud dražitelé na vyzvání slovy "poprvé, podruhé" činí vyšší podání. Není-li další podání, soudce upozorní dražitele, že nebude-li učiněno vyšší podání, udělí po vyzvání slovy "potřetí" příklep.

(2) Jestliže bezprostředně po skončení postupu podle odstavce 1 neučiní žádný z dražitelů vyšší podání, soudce udělí příklep tomu dražiteli, který učinil nejvyšší podání.

§ 63e

(1) Usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí prodejem podniku se vyvěsí na úřední desku soudu v den, kdy bylo zjištěno, že nabylo právní moci, a sejme se z ní v den, kdy na ni byla vyvěšena dražební vyhláška.

(2) Dražební vyhláška se vyvěsí na úřední desce soudu v den, kdy byla vydána, a sejme se z ní v den následující po dražbě podniku.

(3) Předvolání k rozvrhovému jednání se vyvěsí na úřední desce soudu, jakmile bylo vydáno, a sejme se z ní po skončení rozvrhového jednání.

(4) Byl-li výkon rozhodnutí prodejem podniku zastaven, sejmou se po jeho právní moci z úřední desky soudu všechna rozhodnutí, která se týkají tohoto podniku.

Oddíl čtvrtý

Výkon rozhodnutí vyklizením

§ 64

O provedení výkonu vyrozumí vykonavatel vlastníka domu, v němž je bytová náhrada nebo přístřeší.

§ 65

Zjistí-li vykonavatel při vyklizení nemovitosti, stavby, bytu nebo místnosti (dále jen "vyklizení bytu"), že ten, kdo má být vyklizen, je pro nemoc upoután na lůžko, nebo že jde o ženu v šestinedělí nebo ve vyšším stupni těhotenství a že by výkon vyklizení mohl vážně ohrozit zdravotní stav takové osoby, není provedení výkonu přípustné; není-li předloženo potvrzení lékaře anebo je-li pochybnost o správnosti takového potvrzení, vykonavatel vyžádá vyjádření odborného lékaře.

§ 66

(1) Jde-li o vyklizení bytu se zajištěním bytové náhrady nebo přístřeší, postupuje vykonavatel podle § 341 odst. 1 o. s. ř. s tím, že odstraněné věci přestěhuje do určené bytové náhrady (přístřeší). Pokud zjistí, že bytová náhrada (přístřeší) není pro povinného zajištěna, upustí od provedení výkonu, tuto skutečnost uvede v protokolu o úkonu a předloží spis soudci k dalšímu opatření.

(2) Nevyzvedne-li si povinný ani žádný ze zletilých příslušníků jeho domácnosti klíče od bytové náhrady, které byly uloženy u soudu nebo u orgánu obce, do šesti měsíců poté, co byl povinný o tomto uložení vyrozuměn, vrátí soud klíče tomu, kdo je vykonavateli poskytl.

Oddíl pátý

Jiné způsoby výkonu rozhodnutí

§ 67

Odebrání movitých věcí povinnému

(1) Výkon rozhodnutí, kterým se ukládá, aby povinný vydal nebo dodal oprávněnému věc, provede se tím, že vykonavatel ji odejme spolu s příslušnými doklady povinnému nebo tomu, kdo ji má u sebe a je ochoten ji vydat a odevzdá ji oprávněnému (§ 345 o.s.ř.). Nenajde-li vykonavatel věc u povinného, zjistí dotazem, kde věc je, popřípadě co se s ní stalo.

(2) Je-li předmětem výkonu rozhodnutí motorové vozidlo, vyrozumí vykonavatel příslušný dopravní inspektorát, u něhož je toto motorové vozidlo zapsáno v evidenci.

(3) Vyžaduje-li účel výkonu rozhodnutí, aby byla provedena osobní prohlídka povinného nebo prohlídka jeho bytu nebo jiných místností jím užívaných, postupuje se obdobně podle § 53.

§ 68
zrušen

§ 69
zrušen

§ 70

Výkon rozhodnutí srážkou ze mzdy nebo z pracovní odměny osob ve výkonu trestu odnětí svobody nebo ve vazbě k vymáhání výživného

(1) Je-li k vymáhání výživného nařizován výkon rozhodnutí srážkami ze mzdy nebo u osob ve výkonu trestu odnětí svobody anebo ve vazbě srážkami z pracovní odměny, uvede se v usnesení též jméno a příjmení, rodné číslo a data narození všech oprávněných a kolik připadá z vymáhané částky na jednotlivé z nich. Přitom je nutno uvést přesnou adresu osoby, k jejímž rukám má být výživné poukazováno.

(2) Je-li povinná osoba ve výkonu trestu odnětí svobody nebo ve vazbě, je nutno v usnesení uvést též její data narození.

Oddíl šestý

Dohled nad nezletilými, ústavní výchova, pěstounská péče a dohled nad opatrovníkem osob zbavených způsobilosti k právním úkonům nebo omezených ve způsobilosti k právním úkonům

§ 71

(1) U nezletilých, nad nimiž soud nařídil dohled, vyžaduje soud prvního stupně v pravidelných obdobích, nejméně jednou za šest měsíců, zprávy o výchově nezletilého a jeho chování od příslušného orgánu sociálně-právní ochrany dětí, školy nebo internátu, popřípadě požádá při nařízení dohledu o pravidelné podávání takových zpráv v určených obdobích.

(2) Byla-li nařízena ústavní výchova, nutná k převýchově nezletilého, vyžádá si soud prvního stupně od výchovného zařízení podle potřeby, nejméně však jednou ročně, zprávu o postupu převýchovy nezletilého, popřípadě se přesvědčuje o postupu převýchovy nezletilých občasnými návštěvami soudce ve výchovných zařízeních, anebo požádá o pravidelné podávání takových zpráv v určených obdobích. Přitom soud též požádá, aby mu bylo oznámeno každé přemístění nezletilého do jiného výchovného zařízení. Může též požádat soud, v jehož obvodu se vykonává ústavní výchova, aby se soudce návštěvou ve výchovném zařízení přesvědčil o postupu převýchovy a podal dožadujícímu soudu zprávu o výsledku návštěvy.

§ 72

(1) Bylo-li dítě svěřeno do pěstounské péče, uloží soud pěstounovi, aby v určených obdobích, nejméně jednou

ročně, podal soudu zprávu o svěřeném dítěti, zejména o jeho zdravotním stavu a postupu výchovy.

(2) Vyžaduje-li to stav dítěte, vyžádá si soud od orgánu sociálně-právní ochrany dětí, v jehož obvodu je dítě v pěstounské péči, zprávu, jak je pěstounská péče vykonávána.

§ 73

Byl-li osobě zbavené způsobilosti k právním úkonům nebo omezené ve způsobilosti k právním úkonům ustanoven soudem opatrovník, uloží soud opatrovníkovi, aby podával podle potřeby, nejméně však jedenkrát ročně, zprávu o majetku opatrovance a o tom, jak je o něj pečováno. Údaje obsažené ve zprávě opatrovníka věrohodně přezkoumá.

ČÁST DESÁTÁ

Řízení o dědictví

§ 74

Po zahájení řízení pověří soud notáře příslušného podle § 99, aby jako soudní komisař (dále jen "soudní komisař") provedl úkony v řízení o dědictví, a postoupí mu spis.

§ 75

Soudní komisař provede v Centrální evidenci závětí, vedené Notářskou komorou České republiky (dále jen "Komora"), šetření, zda je evidována závěť zůstavitele, listina o vydědění nebo listina o odvolání těchto úkonů (dále jen "závěť") a doklad o výsledku šetření, opatřený datem vyhotovení a podpisem, založí do spisu.

§ 76

(1) Zjistí-li se šetřením podle § 75, že zůstavitel zanechal závěť, soudní

komisař zjistí její stav a obsah, je-li závěť u něho uložena, jinak o provedení tohoto úkonu požádá notáře nebo soud, u nichž je závěť uložena.

(2) O zjištění stavu a obsahu sepíše ten, u něhož je závěť uložena, protokol, k němuž připojí ověřený opis nebo ověřenou kopii závěti, a závěť nebo ověřený opis notářského zápisu o závěti zašle soudu, který vede řízení o dědictví po zůstaviteli, k uložení do sbírky prohlášených závětí.

(3) Bylo-li v řízení o dědictví zjištěno, že zůstavitel zanechal několik závětí, které nejsou totožné, je třeba zjistit stav a obsah všech; jsou-li totožné, sepíše se o stavu a obsahu závěti jen jeden protokol, v němž se uvede počet jejich vyhotovení.

§ 77

(1) Vyjde-li v řízení o dědictví najevo závěť zůstavitele jinak než způsobem uvedeným v § 75, postupuje soudní komisař podle § 76. V protokolu o zjištění stavu a obsahu závěti uvede, kdo závěť předal, popřípadě za jakých okolností byla nalezena.

(2) V případě, že se soudní komisař v průběhu řízení o dědictví dozví o tom, že zůstavitel pravděpodobně zanechal závěť, provede šetření za účelem vypátrání místa jejího uložení nebo osoby, která ji má v držení. Držitele závěti vyzve, aby mu závěť neprodleně odevzdal.

(3) Soudní komisař zjistí stav a obsah i takové listiny, o jejíž povaze jako závěti má pochybnosti, jestliže ten, kdo ji předal, prohlásil, že v listině je obsažena závěť zůstavitele.

§ 78

(1) Po zjištění stavu a obsahu závěti mohou účastníci nahlížet do originálu závěti.

(2) Originál závěti, která nebyla zřízena notářským zápisem o notáře, může soud po zjištění jejího stavu a obsahu zapůjčit soudu, který vede řízení o sporných skutečnostech týkajících se závěti, soudu nebo státnímu zastupitelství pro účely trestního řízení nebo soudnímu komisaři. V takovém případě se do sbírky prohlášených závětí založí ověřený opis nebo ověřená kopie závěti. V ověřovací doložce se uvede komu, k jaké spisové značce, kdy a pod jakou spisovou značkou soudu byl originál závěti zapůjčen.

§ 79

Jestliže závěť zůstavitele vyjde najevo až po skončení řízení o dědictví, soud zjistí její stav a obsah a seznámí s ní osoby, které by podle ní mohly uplatnit své právo na vydání dědictví. U listiny o odvolání závěti, listin o vydědění a listin o odvolání vydědění však soud vyrozumí ty osoby, kterým by dědictví připadlo, kdyby existence těchto listin vyšla najevo v řízení o dědictví.

§ 80

(1) V rámci neodkladného opatření může soudní komisař vyzvat toho, kdo má u sebe věci pravděpodobně náležící zůstaviteli, klíč od bytu zůstavitele, od jiných místností nebo prostor nebo osvědčení o technickém průkazu motorového vozidla či jinou listinu umožňující používání předmětu z dědictví, aby uvedenou věc složil do úschovy u soudního komisaře.

(2) Dotýká-li se neodkladné opatření důležitých zájmů účastníků nebo týká-li se třetích osob, anebo byla-li žádost podle odstavce 1 bezvýsledná, rozhodne o neodkladném opatření soud usnesením, které doručí všem, jichž se týká.

§ 81

Neodkladné opatření zajištěním motorového vozidla a jiných věcí, jichž lze užívat jen na základě úředního osvědčení, se provede uložením příslušných úředních dokladů, popřípadě klíčů do úschovy u soudního komisaře. Tak se postupuje jen v případě, že předmět může být ponechán na místě, kde je to dovoleno a které je vhodné vzhledem k povaze předmětu; jinak soudní komisař předmět umístí u vhodného schovatele.

§ 82

(1) Neodkladné opatření zapečetění bytu či jiných prostor zůstavitele provede soudní komisař tak, aby bylo možné zjistit, zda nedošlo k neoprávněnému vniknutí do těchto prostor.

(2) Zapečetění bytu či jiných prostor nelze provést, nebyl-li zůstavitel jediným uživatelem těchto prostor nebo brání-li tomu jiná závažná okolnost. Překážka, která brání zapečetění, se uvede v protokolu o úkonu.

(3) O provedení neodkladného opatření podle odstavce 1 sepíše soudní komisař protokol a podle okolností uvědomí též vlastníka objektu.

§ 83

(1) Neodkladné opatření soupisem na místě provede soudní komisař v přítomnosti účastníků. Nejsou-li účastníci přítomni nebo nejsou-li účastníci známi, lze tento úkon provést jen tehdy, bude-li soupisu přítomna nezúčastněná osoba jako svědek.

(2) O soupisu se pořídí protokol, ve kterém se sepíše věci, které jsou v bytě zůstavitele nebo na jiném místě. Cennější věci se přesně popíší, aby se vyloučila možnost jejich záměny. Tvrdí-li některý z účastníků, že určitá věc, která je v bytě zůstavitele nebo na jiném místě, do soupisu nepatří, věc se sice v protokolu uvede, ale s

poznámkou, kdo a jaké nároky si na věc činí. Do soupisu se nezahrnují věci potřebné k pohřbení zůstavitele a věci bezcenné.

(3) Koná-li se soupis v prostorách, jež byly dříve zapečetěny, uvede se v protokolu, v jakém stavu byly uzávěry shledány a zda nebyly zjištěny stopy neoprávněného vniknutí. Závěrem protokolu se poznamená, zda byly vstupy po skončení úkonu znovu zapečetěny.

(4) Jsou-li patrný stopy násilného či jiného neoprávněného vniknutí do prostor uvedených v odstavci 3, soupis se neprovede a soudní komisař o tom neprodleně učiní oznámení orgánu Policie České republiky.

(5) V případě, že objekt je ve stavu, který by osoby zúčastněné na úkonu ohrožoval na životě, zdraví nebo majetku, soupis se odloží a soudní komisař učiní o tom neprodleně oznámení příslušným orgánům, právníkům nebo fyzickým osobám s požadavkem na opatření, kterými by bylo odstraněno uvedené ohrožení osob vstupujících k provedení úkonu do objektu.

§ 84

Při provádění neodkladných opatření podle § 79 až 83 lze v odůvodněných případech požádat o součinnost orgán místní správy.

§ 85

(1) Má-li být proveden zákaz z výplaty z vkladů na vkladní knížce, běžném či jiném účtu, sdělí soudní komisař bance, u které je účet veden, že s účtem nesmí být nakládáno bez souhlasu soudu. V tomto sdělení je třeba uvést údaje potřebné k identifikaci účtu.

(2) Obdobně se postupuje, má-li se provést zákaz úhrady pohledávky

zůstavitele u jiných právnických nebo fyzických osob.

§ 86

Neodkladné opatření svěřením věci osobní potřeby manželovi zůstavitele nebo jinému členu domácnosti provede soudní komisař jen tehdy, jestliže s tím osoba, které mají být věci svěřeny, souhlasí. O tomto úkonu se sepíše protokol, který obsahuje popis svěřených věcí a poučení o odpovědnosti za škodu na svěřených věcech a o povinnosti vydat věci po skončení řízení jejich dědici.

§ 87

Movité věci, které nelze uschovat bez nebezpečí škody nebo nepoměrných nákladů, se soudní komisař pokusí prodat za cenu, kterou lze bez prodlení dosáhnout.

§ 88

Patří-li do dědictví nemovitosti, soudní komisař si zejména vyžádá od příslušného katastrálního úřadu výpis z katastru nemovitostí týkající se věcných práv k těmto nemovitostem. Podle povahy věci si vyžádá od katastrálního úřadu též identifikaci parcel.

§ 89

(1) Při zjišťování zůstatku vkladu na vkladní knížce, běžném nebo jiném účtu je třeba přesně označit organizační složku banky, kde se vede účet a uvést:

a) u vkladních knížek na jméno, běžných nebo jiných účtů jméno, příjmení, datum narození a adresu vkladatele, popřípadě další potřebné údaje;

b) u vkladních knížek na doručitele název a číslo vkladového účtu; jestliže je to nebytné pro zjištění skutečného stavu věci, další potřebné údaje.

(2) Stejně se postupuje při zjišťování zůstatků vkladů u jiných forem spoření.

(3) Nejsou-li u vkladních knížek na doručitele kromě příslušné organizační složky peněžního ústavu známy údaje potřebné k identifikaci vkladu podle odstavce 1 písm. b) nebo některý z nich, uvedou se v dotazu údaje, které by mohly přispět k identifikaci vkladu. Takovými údaji jsou například údaje o datu založení vkladní knížky, údaje o výši vkladu k určitému dni, údaje o výběru vkladu k určitému dni nebo údaje o vinkulaci vkladu.

§ 90

Stav dluhů zatěžujících dědictví se zjistí dotazem u známých věřitelů. To platí zejména o dlužích zajištěných na nemovitosti zástavním právem nebo omezením převodu nemovitosti. Jestliže soud vydá usnesení podle § 175n o.s.ř., zahrnou se do soupisu aktiv a pasív i další dluhy, které věřitelé ve stanovené lhůtě přihlásili.

§ 91

V řízení o dědictví, v němž soudní komisař ještě nebyl pověřen prováděním úkonů anebo v němž soudní komisař již tyto úkony neprovádí (dále jen "doba soudního vyřizování"), činí úkony podle § 75, až 77 a 82 až 90 soud. Soud činí v této době i úkony podle § 80 a 81, může však přikázat, aby neodkladná opatření v nich upravená byla provedena uložením do úschovy u soudu.

§ 92

Soudní komisař může požádat dědice, aby složili zálohu na odměnu notáře za prováděné úkony soudního komisaře a jeho hotové výdaje.

§ 93

(1) Soudní komisař předkládá soudu návrhy soudních usnesení s potřebným počtem stejnopisů.

(2) K návrhu usnesení soudu, kterým se řízení končí, soudní komisař připojí návrhy realizačních poukazů a jiných opatření, které je třeba učinit po právní moci tohoto usnesení.

§ 93a

(1) Usnesení, kterým se upravuje vedení dědického řízení, vydává soudní komisař jménem soudu, který jej pověřil, aby provedl úkony v řízení o dědictví.

(2) V písemném vyhotovení usnesení podle odstavce 1 se uvede, který soud je vydal, jméno a příjmení soudního komisaře, označení účastníků, jejich zástupců a věci, výrok, poučení o tom, zda je přípustné odvolání, a o lhůtě a místu k jeho podání a den a místo vydání usnesení. Odůvodnění nemusí obsahovat.

(3) Písemné vyhotovení usnesení podle odstavce 1 podepisuje soudní komisař a opatří se úředním razítkem notáře.

(4) K vydání usnesení podle odstavce 1 nepotřebuje soudní komisař souhlas soudu.

(5) Stejnopis usnesení je třeba účastníkům, popřípadě jejich zástupcům odeslat ve lhůtě třiceti dnů od jejich vyhlášení nebo vydání a při jeho doručení se postupuje stejně jako při doručování jiných soudních písemností; to neplatí, není-li třeba usnesení doručovat (§ 168 odst. 2 o. s. ř.).

§ 94

(1) Pravomocné usnesení vydané v řízení o dědictví, které se týká věcných práv k nemovitostem, se doručí

příslušnému katastrálnímu úřadu k provedení zápisu. 15) Tomuto úřadu se rovněž doručí usnesení soudu, kterým došlo k opravě nebo doplnění původního usnesení týkajícího se věcných práv k nemovitostem.

(2) Dojde-li v důsledku dovolání ke zrušení usnesení soudu týkajícího se věcných práv k nemovitostem, soud zašle pravomocný rozsudek příslušného soudu katastrálnímu úřadu k provedení zápisu, 15) jímž se obnoví stav v katastru na stav před vydáním zrušeného usnesení.

§ 95

(1) Po právní moci usnesení, jímž bylo projednání dědictví skončeno, soud zruší zákaz výplaty pohledávek nebo vydání věcí patřících do dědictví, pokud se tak nestalo již v průběhu řízení. Učiní tak sdělením těm, kterých se to týká. Stejně postupuje, jestliže se v průběhu řízení zjistí, že uvedené pohledávky nebo věci nejsou předmětem dědictví.

(2) Má-li být zrušeno zajištění dědictví, které se dotýká všech účastníků i třetích osob, soud vydá o tom usnesení, které doručí všem, jichž se týká. V usnesení se uvede, kterým dnem se zajištění ruší, a to tak, aby mezi předpokládaným doručením usnesení a dnem skončení neodkladného opatření uplynula lhůta v délce nejméně jednoho měsíce.

§ 96

Jestliže do dědictví patřil vklad na vkladní knížce na jméno nebo na běžném či jiném účtu, soud sdělí bance, komu vklad připadl. Jde-li o vklad na vkladní knížce na doručitele, z níž je výplata vázána heslem, které není účastníkům známo, soud sdělí příslušné pobočce banky, komu má být vklad při předložení nebo v případě umožnění vkladní knížky vyplacen.

§ 96a

(1) Zpeněžení zůstavitelova majetku při likvidaci dědictví prodejem mimo dražbu provádí soudní komisař. Potřebné úkony vykonává jako soudní komisař.

(2) Zpeněžení zůstavitelových věcí podle ustanovení občanského soudního řádu o výkonu rozhodnutí prodejem movitých věcí provede při likvidaci dědictví na žádost soudního komisaře vykonavatel působící u soudu, který jej pověřil, aby provedl úkony v řízení o dědictví.

(3) Zpeněžení zůstavitelových věcí podle ustanovení občanského soudního řádu o výkonu rozhodnutí prodejem nemovitosti provede při likvidaci dědictví soud, který soudního komisaře pověřil, aby provedl úkony v tomto řízení o dědictví; § 93 odst. 1 tím není dotčen.

§ 97

(1) Při vydávání úschov souvisících s řízením o dědictví se postupuje podle ustanovení části dvanácté této vyhlášky.

(2) Má-li soud nebo soudní komisař v úschově věci, vkladní knížky nebo listiny, vydá je soud oprávněnému účastníkovi. Je-li těchto účastníků několik, vydá soud věci tomu, kdo je má podle jejich dohody převzít.

§ 98

Přecházejí-li práva na další osoby v důsledku smrti zůstavitele jinak než děděním, 16) soud na požádání příslušných orgánů, právnických nebo fyzických osob sdělí jména a adresy těch, jichž se to týká, jsou-li tyto údaje obsaženy ve spise o řízení o dědictví.

ČÁST JEDENÁCTÁ

Činnost notářů v řízení o dědictví

§ 99

(1) Rozvrh podle § 175za o.s.ř. (dále jen "rozvrh") se člení na oddíly podle počtu okresních soudů v obvodu krajského soudu.

(2) Každý oddíl rozvrhu zpracovaný pro příslušný okresní soud obsahuje zejména:

a) seznam notářských úřadů notářů, kteří v obvodu okresního soudu působí jako soudní komisaři,

b) způsob rovnoměrného pověření jednotlivých soudních komisařů úkony v řízení o dědictví,

c) označení notářského úřadu notáře, který bude pověřován úkony v řízení o dědictví v případech, kdy soudní komisař bude vyloučen podle § 17a odst.1 o.s.ř. nebo mu bude věc odňata podle § 175zb odst. 1 o.s.ř. ,

d) označení notářského úřadu společníka notáře, vykonává-li soudní komisař činnost notáře jako společník.

§ 100

Způsob rovnoměrného pověřování soudních komisařů úkony v řízení o dědictví může být založen

a) na obvodovém systému, který dělí obvod okresního soudu na počet obvodů shodující se s počtem notářských úřadů v obvodu okresního soudu v závislosti na místě bydliště zůstavitele či jiném hledisku uvedeném v § 88 odst. 1 písm. k) o.s.ř. , nebo

b) na časovém systému, podle něhož budou soudní komisaři pověřováni úkony v řízení o dědictví v závislosti na časovém období narození či smrti zůstavitele v rámci kalendářního roku, nebo

c) na kombinaci obou systémů.

§ 101

(1) Notářská komora zřízená v obvodu krajského soudu předloží nejpozději do 31. října každého kalendářního roku předsedovi krajského soudu návrh rozvrhu na příští kalendářní rok.

(2) Předseda krajského soudu vydá rozvrh nejpozději do 10. prosince každého kalendářního roku. Rozvrh zašle všem předsedům okresních soudů a příslušné notářské komoře.

§ 102

(1) Jestliže ministr spravedlnosti České republiky v průběhu kalendářního roku zřídí nebo zruší notářský úřad v obvodu některého okresního soudu, příslušná notářská komora předloží nejpozději do 15 dnů od tohoto rozhodnutí předsedovi krajského soudu návrh na změnu rozvrhu v té jeho části, který se týká okresního soudu, v jehož obvodu došlo ke změně počtu notářských úřadů.

(2) Předseda krajského soudu vydá rozhodnutí o změně rozvrhu nejpozději do 20 dnů od předložení návrhu. Rozhodnutí zašle příslušnému předsedovi okresního soudu a příslušné notářské komoře.

§ 103

(1) Soudní komisař může písemně pověřit notářského koncipienta, který je u něho v pracovním poměru, a dalšího zaměstnance, který je u něho v pracovním poměru a složil kvalifikační zkoušku, 17) aby samostatně prováděl přípravné a dílčí úkony v řízení o dědictví, zejména šetření podle § 175c o. s. ř. , předběžné šetření a zjišťování stavu a obsahu závěti.

(2) Soudní komisař může písemně pověřit notářského koncipienta, který je u něho v pracovním poměru a vykonal notářskou praxi 18) delší než jeden rok, dalšího zaměstnance, který je u něho v pracovním poměru, složil kvalifikační zkoušku 17) a byl zaměstnán u notáře nebo u státního notářství alespoň pět let, a notářského kandidáta, který je u něho v pracovním poměru, aby samostatně prováděl úkony v řízení o dědictví, nedochází-li v něm k postupu podle § 175zb o.s.ř. nebo k vrácení věci podle § 175zd o.s.ř.

(3) Soudní komisař odpovídá za úkony, které byly provedeny na základě jeho pověření podle odstavce 1 a 2; jde-li o návrhy podle § 93, soudní komisař je podepisuje.

(4) Písemné vyhotovení usnesení podle § 93a může vydat jen soudní komisař.

§ 104

(1) Soudní komisaři, notářští koncipienti, notářští kandidáti a další zaměstnanci notáře jsou povinni zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech, o nichž se dozvěděli v souvislosti s prováděním úkonů v řízení o dědictví. Povinnost mlčenlivosti trvá i po odvolání notáře nebo i po skončení pracovního poměru jeho zaměstnanců.

(2) Povinnost zachovávat mlčenlivost může osoby uvedené v odstavci 1 zprostit předseda soudu.

ČÁST DVANÁCTÁ

Jiná činnost soudu

Oddíl první Úschova u soudu

§ 105

(1) Soud v rámci jiné činnosti soudu 19) přijímá do úschovy a) peníze převzetím dokladu o jejich složení u peněžního ústavu; jde-li o úschovu v souvislosti s řízením o dědictví v době soudního vyřizování, lze peníze přijmout do úschovy i tím, že je soud uloží do kovové skříně,

b) vkladní knížky, jiné cenné papíry, cennosti a jiné movité věci tím, že je uloží nejprve do kovové skříně soud, pokud to velikost věci dovolí,

c) ostatní movité věci, jež se nehodí pro úschovu v kovové skříně, tím, že je uloží u vhodného schovatele.

(2) Do úschovy nelze přijmout listiny, jejichž obsah zřejmě odporuje zákonu, věci podléhající zkáze a věci, které pro jejich povahu nebo velikost nelze uložit v kovové skříně soudu ani u peněžního ústavu a nepodaří se pro ně nalézt schovatele.

§ 106

(1) Věci a peníze uložené do kovové skříně soudu musí být nejpozději následující pracovní den předány do úschovy u peněžního ústavu.

(2) Od postupu podle odstavce 1 lze upustit, jde-li o úschovu vkladních knížek se zůstatky, které v jedné věci nepřesahují v součtu 2000 Kčs, jiných cenných papírů znějících v jedné věci na hodnotu nepřesahující v součtu 2000 Kčs, drobných movitých věcí nepatrné ceny a peněžní částky, která v jedné věci nepřesahuje hodnotu 1000 Kčs. Výše peněz na hotovosti uložených v kovové skříně soudu nesmí překročit částku 10 000 Kčs.

§ 107

(1) Movité věci a peníze z kovové skříně soudu se skládají u peněžního ústavu na základě poukazu soudu

opatřeného kulatým úředním razítkem a podepsaného soudcem.

(2) Tomu, kdo skládá peníze do úschovy, vystaví soud poukaz ke složení peněz na svůj účet u peněžního ústavu.

§ 108

Poukazy, kterými se nařizuje vydání movitých věcí nebo výplata peněz složených u peněžního ústavu, podepisuje soudce, který věc vyřizuje, a předseda soudu, který otiskne na poukaz osmihranné razítko k doložce "K provedení". Soud současně peněžní ústav vyzve, aby mu vyúčtoval náklady spojené s úschovou.

§ 109

(1) Věci, které se nehodí k úschově v kovové skříni soudu ani k úschově u peněžního ústavu, se uloží u schovatele. Soud vyhledá vhodného schovatele zejména mezi právníckými a fyzickými osobami zabývajícími se úschovou věcí.

(2) Při skončení úschovy soud nařídí poukazem schovateli, aby předmět úschovy vydal určenému příjemci; současně schovatele vyzve k vyúčtování nákladů spojených s úschovou.

Oddíl druhý

Úschovy u soudního komisaře

§ 110

(1) Soudní komisař přijímá do úschovy v souvislosti s prováděním úkonů v řízení o dědictví

a) peníze v jedné věci přesahující částku 2 000 Kč tím, že je uloží na účet soudu u peněžního ústavu,

b) peníze do částky 2 000 Kč, vkladní knížky, cenné papíry a cennosti tím, že je uloží do bezpečnostní schránky ve své kanceláři nebo do své bezpečnostní schránky u peněžního ústavu,

c) ostatní movité věci tím, že je uloží do kovové skříně ve své kanceláři, a nehodí-li se pro tuto úschovu, tím, že je uloží u vhodného schovatele.

(2) Do úschovy nelze přijmout věci podléhající rychlé zkáze a věci, které pro jejich povahu, počet nebo velikost nelze uložit v kovové skříni soudního komisaře a nepodaří se pro ně nalézt schovatele. Má-li být úschova uložena u schovatele, vyhledá soudní komisař vhodného schovatele především mezi právníckými a fyzickými osobami zabývajícími se úschovou věcí.

(3) Věci uvedené v odstavci 1 písm. a) a b) lze uložit v kovové skříni v kanceláři soudního komisaře, nemá-li soudní komisař bezpečnostní schránku ve své kanceláři a nebylo je možno uložit v úředních hodinách u peněžního ústavu. Následující pracovní den však musí být uloženy předepsaným způsobem.

(4) Do bezpečnostní schránky notáře v jeho kanceláři nebo do bezpečnostní schránky notáře u peněžního ústavu lze peníze trvale uložit jen do celkové výše 50 000 Kč ve všech věcech řízení o dědictví.

§ 111

(1) Peníze uložené na účtu soudu u peněžního ústavu vydá soud.

(2) Úschovy u soudního komisaře vydá soudní komisař neprodleně poté, co obdrží poukaz k vydání úschovy opatřený kulatým úředním razítkem soudu a podpisem soudce, který věc vyřizuje. Tento poukaz soudní komisař založí do dokladů ke své knize úschov soudního komisaře.

(3) Schovatel úschovu vydá poté, co mu soud nařídí vydání úschovy. Soud schovatele současně vyzve k vyúčtování nákladů spojených s úschovou, nebudou-li

mu při vydání úschovy tyto náklady příjemcem při vydání úschovy zaplacený.

§ 112

(1) Zjistí-li soudní komisař v době, kdy na základě pověření soudu provádí úkony v řízení o dědictví, že věc přijatá do úschovy nepatřila zůstaviteli, vydá úschovu oprávněné osobě sám.

(2) Přijal-li úschovu v řízení o dědictví soud, postupuje podle § 105 až 109.

ČÁST TŘINÁCTÁ

Řízení o úschovách

§ 113

(1) Soud rozhoduje o přijetí do úschovy, jen jestliže byl předmět úschovy již složen do úschovy soudu.

(2) V řízení o úschovách obdobně platí ustanovení § 105 až 109.

§ 114

(1) Jestliže navrhovatel vyvlastňovacího řízení složí u soudu náhradu za vyvlastnění, protože nedošlo mezi dosavadním vlastníkem a těmi, kterým na vyvlastňovaném pozemku nebo stavbě vážnou práva zanikající vyvlastněním, k dohodě o rozdělení náhrady, 20) uspokojí se nároky těch, jejichž práva zanikají vyvlastněním, přiměřeně podle § 337c a 337d o. s. ř. a zbytek náhrady případně dosavadnímu vlastníku.

(2) Rozsudek podle odstavce 1 nahrazuje rozsudek soudu podle § 185e o. s. ř. ; na jeho základě soud předmět úschovy vydá. 21)

ČÁST ČTRNÁCTÁ

Řízení o umoření listin

§ 115

Z povahy listiny jsou z možnosti umoření vyloučeny listiny důkazní, např. dlužní úpisy, listiny, které lze nahradit opisem, a listiny dispozitivní jako smlouva nebo závěť.

§ 116

(1) Jestliže mohou být k řízení o umoření listin místně příslušné dva nebo více soudů, dotáže se soud, u něhož byl návrh na umoření listiny podán, ostatních v úvahu přicházejících soudů, zda v této věci u nich neprobíhá řízení o umoření listin.

(2) Usnesení podle § 185m odst. 2 a 3 o.s.ř. se doručí navrhovateli s upozorněním na možnost postupu podle § 185r odst. 2 o.s.ř. Usnesení se dále doručí osobě podle listiny zavázané a jiným osobám, o nichž se soud dozví, že mají k věci nějaký vztah nebo že by mohly věc objasnit.

ČÁST PATNÁCTÁ

Některá opatření k plnění povinností soudů v soudním řízení

§ 116a

(1) K zabezpečení povinnosti soudce (předsedy senátu) a k dodržení lhůt uvedených v § 69 , 77 , 83 , 88 , 158a , 158d , 179b a 314b tr. ř. a § 75 odst. 4 a § 273a odst. 1 o.s.ř. dohodne předseda okresního soudu pro dobu mimo rozvrženou pracovní dobu a dny pracovního klidu dosažitelnost soudce (předsedy senátu), kterému umožní přístup do budovy soudu, k přímé telefonní stanici, k telefaxu, do kanceláře, kde jsou uloženy spisy v neskončených trestních věcech a spisy ve věcech péče o nezletilé nebo ve věcech předběžných opatření, a použití kulatého úředního razítka.

(2) K zabezpečení výkonu předběžného opatření nařízeného soudem podle § 76a o.s.ř. dohodne předseda okresního soudu pro dobu mimo rozvrženou pracovní dobu a dny pracovního klidu též dosažitelnost vykonavatele nebo jiného zaměstnance soudu, kterého pověří úkony výkonu rozhodnutí podle § 273a o.s.ř. ; dosažitelnost není třeba dohodnout v případě, kdy soudce, jehož dosažitelnost byla dohodnuta podle odstavce 1, výslovně prohlásí, že zabezpečí výkon předběžného opatření sám.

(3) Vyžaduje-li povaha navrženého předběžného opatření, aby o něm soud rozhodl neprodleně, pokud možno již v den, kdy byl návrh podán, předseda soudu na žádost soudce, který věc vyřizuje, zabezpečí, aby o předběžném opatření bylo možné rozhodnout, usnesení písemně vyhotovit a účastníkům nebo jejich zástupcům doručit soudním doručovatelem i mimo rozvrženou pracovní dobu nebo ve dnech pracovního klidu.

(4) Odůvodňují-li okolnosti případu, aby navržené zajištění důkazu bylo provedeno již v den, kdy byl návrh podán, zabezpečí předseda soudu, aby k zajištění důkazu mohlo dojít i mimo rozvrženou pracovní dobu.

§ 116b

(1) Po dobu dosažitelnosti je určený soudce (předseda senátu) povinen se zdržovat na adrese svého trvalého pobytu. Má-li přechodný pobyt v sídle soudu, ke kterému je přidělen, může se zdržovat na adrese přechodného pobytu. Předseda soudu oznámí příslušnému státnímu zastupitelství, stále službě okresního ředitelství Policie České republiky a okresnímu úřadu v obvodu soudu adresu a číslo telefonní stanice, kde se určený soudce (předseda senátu) bude během dosažitelnosti zdržovat. Písemnosti určené

soudu se po dobu dosažitelnosti doručují do sídla soudu, pokud předseda soudu nebo soudce zajišťující dosažitelnost nedohodne s těmito orgány jiný způsob doručování písemností.

(2) Při doručení písemnosti soudce (předseda senátu) potvrdí datum a čas převzetí písemnosti. Je-li doručován návrh na nařízení předběžného opatření podle § 76a o.s.ř. , sdělí navrhovatel soudci adresu, popřípadě číslo telefonní stanice, na které se bude zdržovat zaměstnanec navrhovatele, který poskytne soudu potřebnou součinnost k provedení výkonu předběžného opatření, bude-li soudem nařízeno.

§ 116c

(1) Je-li třeba v době dosažitelnosti vyslechnout obviněného a rozhodnout o vazbě, ustanovit obhájce obviněnému, vydat příkaz k domovní prohlídce, příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, provést neodkladný nebo neopakovatelný úkon za účasti soudce, provádět sledování osob a věcí, které je podmíněno povolením soudce, ustanovit obhájce podezřelému ve zkráceném přípravě řízení nebo vyslechnout zadrženého podezřelého, na kterého byl podán návrh na potrestání, orgány policie nebo státní zastupitelství o tom vyrozumí soudce (předsedu senátu) příslušného podle § 116a.

(2) Jestliže je soudci (předsedovi senátu) dodán obviněný, který byl zatčen na základě příkazu k zatčení vydaného soudcem jiného soudu, soudce (předseda senátu) přezkoumá, zda jsou splněny podmínky, pro které obviněného nelze ve lhůtě uvedené v § 69 odst. 4 tr. ř. dodat soudu, který příkaz k zatčení vydal. Jsou-li tyto podmínky splněny a orgány policie předloží příkaz k zatčení, soudce (předseda senátu) obviněného vyslechne k důvodům, pro které byl příkaz vydán, prostřednictvím příslušných orgánů policie se spojí se

soudcem soudu, který příkaz k zatčení vydal, a o výsledku jej informuje faxem nebo jiným obdobným telekomunikačním prostředkem soudu anebo dálnopisem policie. Soudce (předseda senátu) soudu, který příkaz k zatčení vydal, na základě této informace a skutečností obsažených v trestním spise rozhodne o vazbě a své rozhodnutí stejným způsobem oznámí prostřednictvím soudu provádějícího výslech obviněného.

(3) Jestliže bylo rozhodnuto, že se obviněný bere do vazby, je třeba o tom doručit příslušné spádové věznicí usnesení a příkaz k přijetí do vazby. Nařizuje-li vazbu jiný soud než ten, který vydal příkaz k zatčení a rozhodl o vazbě, doručí věznicí pouze příkaz k přijetí do vazby. Soud, který příkaz k zatčení vydal a rozhodl o vazbě, doručí usnesení přímo své spádové věznicí.

(4) Účastní-li se soudce úkonu prováděného podle § 158a tr. ř. , po jeho skončení do spisu vedeného u soudu založí opis protokolu o takovém úkonu, který si za tím účelem od policejního orgánu nebo státního zástupce provádějícího úkon vyžádá.

§ 116d

(1) Nařídí-li soud předběžným opatřením, aby nezletilé dítě bylo předáno do péče určené osoby, soudce přikáže vykonavateli, popřípadě jinému pověřenému zaměstnanci soudu, aby provedl úkony výkonu rozhodnutí, pokud je neprovede sám.

(2) Nebyl-li výkon rozhodnutí proveden na základě vyhlášeného předběžného opatření, soudce usnesení o předběžném opatření uvedené v odstavci 1 po jeho vydání neprodleně písemně vyhotoví, vyznačí na něm doložku vykonatelnosti a postará se, aby bylo doručeno při provedení výkonu rozhodnutí přítomným účastníkům řízení.

§ 116e

(1) Ustanovení § 116a odst. 1, § 116b odst. 1 a § 116c se obdobně užití též na činnost krajského soudu, který vydal dosud nerealizovaný příkaz k zatčení.

(2) Dosažitelnost mimo rozvrženou pracovní dobu a ve dnech pracovního klidu zajišťuje předseda krajského soudu nebo vrchního soudu též k provádění úkonů, k nimž je tento soud příslušný podle zvláštního zákona a které nesnesou odkladu. 22) O spojení na soudce, který má dosažitelnost, vyrozumí toho, komu podle zvláštního zákona přísluší podat návrh na rozhodnutí o takovém úkonu.

ČÁST ŠESTNÁCTÁ

§ 116f

Jednací řád pro vrchní soudy

Ustanovení této vyhlášky se užití též pro řízení před vrchními soudy.

ČÁST SEDMNÁCTÁ

Závěrečná ustanovení

§ 117

Zrušují se

1.instrukce ministra spravedlnosti ČSR ze dne 5. června 1973 č.j. 417/73 - L , kterou se vydává jednací řád pro okresní a krajské soudy, reg. v částce 19/1973 Sb., ve znění instrukce č.j. 354/75 - LO, instrukce č.j. 826/78 - LO, instrukce č.j. 24/83, instrukce č.j. 852/90 - L a instrukce č.j. 1436/91 - OOD,

2.ustanovení § 10 a 11 včetně nadpisu vyhlášky ministerstva spravedlnosti České republiky č. 476/1991 Sb. , kterou se provádějí některá ustanovení zákona o konkursu a vyrovnání.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

1) Zákon č. 148/1998 Sb. , o ochraně utajovaných skutečností a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

1a) položka 24 přílohy č. 1 Sazebníku soudních poplatků k zákonu č. 549/1991 Sb. , o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

2) § 55b zákona č. 141/1961 Sb. , trestní řád, ve znění pozdějších předpisů.

3) Zákon č. 1/1992 Sb. , o mzdě, odměně za pracovní pohotovost a o průměrném výdělku.

4) Zákon č. 286/1992 Sb. , o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.

5) § 83 odst. 1 zákona č. 65/1965 Sb. , zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.

6) Zákon č. 119/1992 Sb. , o cestovních náhradách.

6) Zákon č. 119/1992 Sb. , o cestovních náhradách.

7) § 2 odst. 1 vyhlášky č. 476/1991 Sb. , kterou se provádějí některá ustanovení zákona o konkursu a vyrovnání , ve znění vyhlášky č. 583/1992 Sb. a vyhlášky č. 277/1996 Sb.

9) Instrukce ministerstva spravedlnosti České republiky č. 1000/89-L, kterou se upravuje styk s cizinou v oblasti právních vztahů a účast cizinců v řízení.

10) § 44 zákona ČNR č. 283/1991 Sb. , o Policii České republiky.

11) § 1 písm. d) zákona č. 219/1995 Sb. , devizový zákon.

11a) § 1 písm. m) zákona č. 219/1995 Sb.

12) § 1 písm. e) zákona č. 219/1995 Sb.

15) § 7 zákona č. 265/1992 Sb. , o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem.

16) Např. § 260 odst. 2 zákoníku práce č. 65/1965 Sb. , ve znění pozdějších předpisů (úplné znění č. 451/1992 Sb.).

17) § 26 odst. 2 zákona ČNR č. 358/1992 Sb. , o notářích a jejich činnosti (notářský řád).

18) § 7 odst. 2 zákona ČNR č. 358/1992 Sb.

19) § 352 o.s.ř.

20) § 111 odst. 3 zákona č. 50/1976 Sb. , o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

21) § 185d odst. 1 o.s.ř.

22) § 36 odst. 3 zákona ČNR č. 283/1991 Sb. , o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

§ 9 odst. 1 a § 10 odst. 2 zákona č. 154/1994 Sb. , o Bezpečnostní informační službě.